

வினாக்கள்

வினாக்கள் மற்றும் விடைகள்

Dr. எஸ். ரேக். (புதுக்காலை நீதித்துறை,
ஏ.ஏ. பி. ஓ. என். பி. சென்டர், புதுக்காலை விளையளைகள் - நூல் பதில் ① வினாக்கள் மற்றும் விடைகள்)

கோ. பாணிபுல்

an anthology on music

நீலிமூர்த்தி

- இதை - இசைக்கருவிகள் - இசைக்கவென்றார்கள் பற்றிய இனிய கவியாரம் !
- 'மழக்கம்' காலாண்டிதழில் சிரபாந்து வெளியாகும்.

a neo - evolution of life - songs

- தமிழக - ஈழக் கிராமிய நடைச்சீத்தியமாய்
- 'தலித்'களின் இடமுழக்கத் தகத்தகாயமாய்
- நட்டுப்புறப் பாட்டுத்திற நவீன பரிஞாமமாய்
- கிராமந்தரப் பாத்திரப் பண்போவியமாய்
- சொந்த மண்ணின் ககந்தல் கமழவரும்

இந்த மண்ணின் மைந்தர்கள்

- 'புதிய நம்பிக்கை'யில் வெளியாகிப் புத்தமாகவும் ஆக்கம் பெறும்.
- உங்கள் இசைச்சனை அனுபுதியும் மணவரச்சனையும் இங்கே சுக்கமிக்கட்டுமே !

10/50

இதாகுப்பாசிரியர்கள் :

லே. மு. பெருத்தியலைற்பன் மா. வாவன்

வெளியீடு :

சௌக்குயில் — குடந்தை
பாவல் பதிப்பகம் — அல்லிந்கரம் (தேனி)

[சிலிக்குயில் : 2]

முதற்பதிப்பு : 1—7—83

பக்கங்கள் : $2+38+26=66$

விலை : 3—00

முப்போன்றையம் : த. சந்தர்—குடந்தை

அட்டைகள் } அறிவானந்தர்
அச்சும், அமைப்பும் } குடந்தை

இணை } { சிலிக்குயில்—குடந்தை
வெளியீடு } { பாவல் பதிப்பகம்— அல்லிநகரம்

கிடைக்குமிடங்கள் :

வே. மு. பொதியவெற்பன்

20, கோதண்டபாணித்தெரு

குடந்தை - 612001

பொன். விஜயன்

தெற்த்தெரு

அல்லிநகரம் (தேனி) - 626531

“மனித இனத்தின் வரலாறு
அன்றிலிருந்து இன்றுவரை ஒரு
யுத்தமாகவே இருந்து வருகிறது
இந்த நாவலுக் கூடாக
அந்த யுத்தம் நடத்திச் செல்லப்
படுகிறது”

—கே. ராமனயகம்

அத்தகு யுத்தசன்னத்தராய்
அப்படை முகத்திலே
வியூகங்கள் வகுத்தும்
பகைழுகத்தின்
வியூகங்கள் தகர்த்தும்
சர்வபரித்தியாகத்திற்குச்
சமர்ப்பணமாய்த்
தங்கள் வாழ்வையே
ஆகுதியாக்கிச்
சமராடும் போராளிகளாய்
யுத்தகாண்டம் படைத்த
“பஞ்சமர்”
பாத்திரங்களுக்கே
இந்த நூலாஞ்சலி !

கிழுாஸ் வரையில்
பாட மதியாத் தள்ளுகளின் மீதும்
உண்ணச் சுவடுகள் பதிப்போம்—இல்லை

எதிர்வரு ஈவளில்
பதிர்ந்து பதிர்ந்தனவ பாதைகளாகப்
புதியுடை தட்டுகள் சீதிப்போம் !

ஏற்றுவெண்டு

★ இதழியக் கலைக்கோள்கள் —

இதழியப் பிரபுயோகங்கள்

★ விமர்சனக் கலைக்கோள்கள் —

விமர்சனப் பிரபுயோகங்கள்

ஆகிய களங்களில் காலூன்றி ஏனைப்பிற சமூக
விஞ்ஞானத் தளங்களிலும் தடம்பதிக்கும்

★ ஒரு முன்னோடித் தமிழாய்விதழ்

வே. மு. பொதியவேற்பன்

இதழாசிரியர்—வெளியீட்டாளர்

அஞ்சற்பெட்டி : 55

குடந்தை-612001

தொருப்புரை

“வீவ்வொரு சமூகத்துக்குமுரிய எழுத்தாளனும் சிந்தனையாளனும் கலைஞரும் முழுச் சமூகத்துக்குமுரிய முன்னணி வீரர்களாய் வாழ்ந்து காட்ட வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றனர்....

....கலைஞரின் படைப்புக்கள் வேறு, அவனின் வாழ்க்கை வேறு என்று இதுவரை இருந்துவரும் பாகுபாடு இனிமேல் இருக்கக்கூடாது. கலைஞரின் வாழ்க்கையும் கலையாக இருக்க வேண்டும். பழைய கிழக்கத்தைய தத்துவ ஞானிகள் தங்களின் தத்துவங்களுக்குரிய விளக்கங்களாக வாழ்ந்து காட்டியது போல் கலைஞர்களும் வாழ்ந்துகாட்ட வேண்டும்.”

—மு. தலையசீங்கம்

ஆக இப்படிக் கலைஞரின் வாழ்க்கையும் கலையாக — வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால் தத்துவ நடைமுறையே தன் வாழ்க்கையாக — அத்தகைய போராட்ட வாழ்க்கையில் புடம் போட்டெடுத்ததோர் போராளி க் கலைஞரே தோழர்கே. டானியல்.

தஞ்சை மண்ணிலே கொஞ்ச காலம் ‘பஞ்சமரின்’ இரு பாகங்களை வெளியிட அவரும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக ஆய்வுப் பணி நிமித்தமாக வந்த எங்கள் ஞானாசிரியர் கலாநிதி கா.விவத்தம்பி அவர்களும் தங்கநேர்ந்த பொழுது அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்ட அந்த அற்புதப் பொழுதுகள் தற்பொழுதும் விழுது விட எங்களுக்குள் அவற்றை அசைபோடுகிறோம்.

தோழர் டானியலின் தத்துவார்த்த நிலைபாடுகளோடும் அரசியல் நடைமுறைகளோடும் கலாநிதி சிவத்தம்பி அலர்களுக்கும் வேறுபாடுகளுண்டு — எங்களுக்கும் மாறுபாடுகளுண்டு. ஆனாலுமலைமுற்றி முரண்பாடுகளாகாமல் அவை அவரவரின் இயங்குதளங்களோயாக எங்களுக்குள் நாங்களாங்கே சங்கமித்தோம்.

(தோழர் ‘மல்லிகை’ பொமினிக் ஜீவாபற்றிய) ‘சமுத்திவிருந்து ஓர் இலக்கியக் குரல்’ நர்மதா வெளியீடாக வருவதற்கு முன்பாகவே நான் இந்நால் குறித்துத் திட்டமிட்டு ‘இங்கையிலிருந்து ஓர் இலக்கியக் குரல்’ எனப் பெயருமிட்டு பிளாக்கெல்லாம் கூட செய்து முடித்திட்டேன். இப்பெயர் குறித்து மா. வளவன் டானியலுக்கெழுதியபோது அப்படியொரு நால் ஏலவே வெளியாகிவிட்டதால் இதற்கு வேறு பெயரிடுமாறு அவர் ஆலோசனை தெரிவித்தார். ஆனாலும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலிருந்து உழைக்கும் வர்க்க ஜக்கியத்திற்கு ஒங்கார நாடமிடும் சமுத்துக்கலைஞர் இருவர்பற்றிய நாலும் ஒன்றே போலமைந்தது தற்செயலான ஓர் உடனிகழ் காலப் பொருத்தப்பாடேன் நான் இதனை அப்படியே அங்கீரித்து விட்டேன்.

இந்நால் 3-பகுதிகளாக அமைந்தது. ‘தற்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தில் வறுமையும் சாதியும்’ பற்றி ஜனவரி 1981 இல் சென்னையில் C. L. S. ஒரு கருத்தரங்கம் நடத்தி அக் கட்டுரைகளை நூலாக்கி வெளியிட்டது. ஆனபோதிலும் அதில் ‘பஞ்சமர்’ குறித்த தனித்த அமர்விற்காகவே இங்குவந்து பங்குபெற்ற டானியலின் கட்டுரையை அந்நாவில் நீக்கிவிட்டது. C. L. S. புறக்கணித்த கட்டுரையையே முனைவன் (30—6—82) வெளியிட்டது. அதுவே இந்நாவின் முதற்பகுதி.

‘அக்கரையிலிருந்து இரு நாவல்கள்’ எனச் ‘சதங்கை’ யில் (மார்ச் 81) ‘பஞ்சமர்’, ‘போராளிகள் காத்திருக்கிறார்கள்’, இரண்டையும் பற்றியும் டானியலின் ‘ஆக்மார் த்தத் தன்மை’ (Sincerity) பற்றியும் அருமையாக அறிமுகப்படுத்தினார் நீல. பத்மனாபன் அதன்பின் (ஜனவரி 82) ‘சதங்கை’யில் அதற்கு எதிர்வினை’யை அ. யேசுராசா எழுதினார். அப்புறம் சோமாஸ் கந்தன் யேசுராசாவிற்கு ஓர் எதிர்வினையை ‘சதங்கை’ யில் நிகழ்த்தினார். (இதுவரை :பஞ்சமர்’ முதல்பாக மட்டுமே வெளியாகியிருந்தது.)

‘சதங்கை’யின் பஞ்சமர் குறித்த இப்பங்களிப்பின்பின் பஞ்சமரின் இருபாகங்களும் இனைந்த பதிப்பு தஞ்சையிலே வெளியானது. ஆகத் தஞ்சையிலும், சென்னையிலும், திருவௌயாற்றிலும் இலங்கையில் யாழ் நகரத்திலும் நடைபெற்ற வெளியீட்டு, விமர்சன விழாக்களிலும் — தமிழக — ஈழச்சஞ்சிகை

களிலும் ‘பஞ்சமர்’ பற்றி முன்வைக்கப்பட்ட பார்வைகளே’ இந்நூலின் இரண்டாம் பகுதி.

யேசுராசா தொடங்கிவைத்த எதிர்வினையிலிருந்து இலங்கை யிலும் தமிழகத்திலும் எழுப்பப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் சோமாஸ் கந்தனின் சதங்கை எதிர்வினையாலும்—பஞ்சமரின் இரண்டாம் பாகத்தாலும் இந்நூலின் இரண்டாம் பகுதியாலும் மறுதலிக்கப்பட்டு விட்டன.

என்றாலும் ஒன்றே ஒன்று. அன்று அங்கிருந்து ‘நவீன கீழ்சாதி வெறியினாலான உயர்சாதித் துவேஷம்’ எனக் கிளப்பிவிடப்பட்ட பழைய புரளியே இன்று இங்கிருந்து ‘சாதித்துவேஷத்தைத் தூண்டிவிடப் பஞ்சமர் பயன்படும்’ என்கிற புதக்கரடியாக புறப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் எனது பதில் இதுதான் தமிழின் சரியான ‘தலித்’ இலக்கிய முன்னோடி நாவல்—பஞ்சமர். ஈழத்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் ஓங்காரநாதமான—உண்மையான ‘ஆண்தப்பள்ளு’—பஞ்சமர் [தமிழில் ‘தலித்’ இலக்கியமே கிடையாது எனத் தலைபுதைக்கும் ‘படிகள்’ இங்கே கொஞ்சம் அவதானிக்கட்டுமு] கண்ணடத்துச் சித்தலிங்கய்யாவின் தலித்தியக்கக் கவினைதகளை நாம் எப்படி அங்கீகரிக்கின்றோமே அப்படியே அங்கீகரிக்கவேண்டிய அற்புதமான நாவலே—பஞ்சமர். ஈழத்துச் சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரதாகிற அதே வேளையில் உலகளாவிய வர்க்க ஐக்கியச் செம்பதாகையை உயர்த்திப் பிடித்து உக்கிரகித்து முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடியதும்—பஞ்சமரே இதனை இன்னும் தெளிவாக்க... . “இந்நாவலில் சித்திரிக்கப்படும் பாத்திரங்களும், அப்பாத்திரங்கள் வழிநடத்தி செல்லப்பட்ட முறையும், களமும், அவைகளுக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்ட பிரச்னைகளும் சாதியமைப்பு முறைகளுக்கு அப்பாலுள்ள வர்க்க முரண்பாடுகளைக் கூர்மைப்படுத்துவதாக அமைவதற்கு நிலப் பிரபுத்துவச் சமூக அமைப்பினால் வருவிக்கப்பட்ட சாதியமைப்புச் சின்னங்கள் யாவையும் அழித்தொழித்து மேலும் வர்க்க ஐக்கியத்தை வலுப்படுத்தி முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு இந்நாவல் பெருந்துணையாக இருக்கிறது”

என ஈழத்து வதிரியில் முத்து. சிவஞானம் கணித்துறைப்பதனையும்—

“சாதிப் பிரச்னையை விட்டால் எனக்கு வேறொன்றும் எழுத வராதென்று கூறுகிறார்கள். இலர்களின் பேச்சுக்குப் பின்

ஊால் தொக்கிக்கொண்டு உலையும் நோக்கம் என்கில்லை, என்னால் முடிந்த இந்தச் சிற்ய எழுத்துப் பணி மூலம் உலகளா விய வர்க்கப் போராட்ட முனைக்கு சமூக அடக்க ஒடுக்கு முறைக்குள் துணப்படுகின்ற மக்களை வழி நடாத்திச் செல்லும் பாங்கில் சமூகக் குறைபாடுகளில் ஒன்றான சாதிமுறையை இலக்கியமாக்குவதே ஒரே நோக்கம்”

என ‘மக்கள் இலக்கிய’ வெளியீட்டு விழாவில் டானியல் பதிலுரைப்பதனையும் இதற்கு முத்தாய்ப்பாக்கலாம்.

இந்நாலின் தீர்மானம் பகுதி டானியலுடனான மா. வளவனின் அருமையான பேட்டி. இது ‘புதியநம்பிக்கை’யில் (27-27) வெளியானது. இப்பேட்டி ஓரளவிற்கு நமக்கு ஈழத்தைக் காட்டும் சாளரமாகிறது டானியலுக்குள் அமைந்து கிடக்கும் கூகத்தான் மனிதனையும்—கைவினன கிக்க கலைஞரையும்—ஆகச் சரியான தோழனையும் நமக்கு அடையாளம் காட்டுகிறது.

தொடர்ந்திப்படியே சிகரம் செந்தில்நாதன் — நீல. பத்மநாபன் — வல்லிக்கண்ணன் — அசோகமித்திரன் — வண்ண நிலவன் — கே. பழனிவேல் — ஜி மா. பா. — பெருமனிக் ஜீவா— டானியல் என நீணுகிறது ‘புதியநம்பிக்கை’யின் சாதனைக்குரிய பேட்டிப் பட்டியல்.

இட்டுமொத்தமாக இந்நால் பஞ்சமரையும்—டானியலையும்—அழுத்தையும் நமக்கு இனக்காட்டுகிறது — அல்லாமலும் தன் எழுத்தாஞ்சமையால் இலக்கிய வரலாற்றில் மாத்திரமின்றித் தன் ‘வாழ்க்கைக்கலை’யால் ஈழத்துவரலாற்றிலும் ‘கணதியும் காத்திர’ முமான் பாத்திரம் வகிக்கும் செய்நேர்த்தி வாய்ந்ததோர் போராளிக் கலைஞரையும் நமக்கு அடையாளம் காட்டுகிறது.

இந்நால் வெளியீட்டிற்கு ஒத்துழைத்த அனைத்துத் தோழைமை நெஞ்சங்களுக்கும் எங்கள் இதயபூர்வமான தோழைமை நன்றி.

தோழைமையுள்ள,

குடந்தீ,
10—5—83.

“தற்காலத் தமிழ் இலக்கியத் தில் வறுமையும் சாதியும்”

— தொழி கே. டானியல்

எழுத்து எண்குத் தொழில் அவ்வ, நான் எதிலும் கலை இலக்கியத்தை முதன்மைப் படுத்துபவனுமல்லன். சமார் முப்பது ஆண்டு காலவரை ஏற்றுக்கொண்ட ஒர் அரசியல்பாதையில் நடந்து எனது அரசியல் நோக்கிற்கு ஒரு கருவியாகவே இலக்கியத்தைப் பாளித்து வருகிறேன். நான் சந்தித்த மனிதர்களீடுமிருந்து ஏற்றுக்கொண்டவை களுக்கு முதன்மை கொடுத்து, அவைகளுக்கு எந்தெந்த விதத்தில் உருவங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை முடிவு செய்துகொண்டு எழுதி வருகிறேன்.

“எதை எழுதவேண்டும்? எப்படி எழுதவேண்டும்? எதற்காக எழுதவேண்டும்?” என்ற கேள்விகளுக்கு, “எதையும் எழுதலாம்” என்ற பதிலைப் பரவலான பல எழுத்தாளர்களீடுமிருந்து கலபத்தில் பெற்றுவிட முடியும்,

ஆனால் “ எதற்காக எழுத வேண்டும் என்ற கேள்விக்கு ஒரே நோத்தில் ஒரேவிதமான பதிலை எல்லோரிடமிருந்தும் பெற்றுவிடுவதன்பது மிகவும் கடினமானதாகும்.

இன்று நடைமுறையிலிருக்கும் சமூக அமைப்பு மன்றமில் மனித சமூகத்தைச் சுற்றி ஒரு பெரு வரம்பும், அதற்கு உள்ளுக்குள்ளாக பல சிரமாணங்களைவான சிறுசிறு வரம்புகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளதைச் சுக்கிரமே ஒத்துக்கொள்வார்.

அந்தந்தப் பரிமாண வரம்புகளைக் கட்டிக்காக்க எழுதுவது ஒருவகை; பெரு வரம்புக்குள்ளேயே சுற்றிச் சுற்றி வந்து, சிறு சிறு பரிமாண வரம்புகளைக் கடந்தெழுதுவது இன்னொரு வகை. உள்ளுக்குள்ளான சுகல வரம்புகளையும் அழித்துக் கொண்டு பெரு வரம்பை அழித்துவிட குறிகாட்டி எழுதுவது வேறோர் வகை. தூர் அதிஷ்டவசமாக இந்தப் பெரு வரம்பையே அழித்துவிட எழுதுபவர்களுடைய எண்ண் க்கை தமிழ் இலக்கிய உலகில் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. இதற்கான காரணங்கள் கீழ்க்கண்டதாகவே அமையும்.

1. இலக்கியக்காரன் அரசியலைத் தொட அஞ்சல்ல
2. பண்டுதொட்டு வந்ததாகக் கருதப்படும் பழக்க வழக்கங்களிலிருந்து அவன் தன்னையே விடுவிக்க முடியாமல் தலைத்தல்.
3. தன்னை அறியாமலே கருத்து முதல் வாதச் சேற்றுக்குள் கால்களைப் புதைத்துக் கொண்டிருத்தல்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இம்முன்றுக்கும் உட்படவே பெருமளவு இலக்கியக்காரர்கள் தங்கள் சிறுஷ்டிகளை மேம்படுத்த முயல்கின்றனர்.

உலகம் என்பது நிலப்பரப்பையும், நீர்ப் பரப்பையும், கோடானுகோடி உயிரினங்களையும் கொண்டுள்ளது. இந்த உயிரினங்களுக்கெல்லாம் மேற்பட்டு நிற்பவன்

மனிதன் மட்டுமே. இந்த உலகத்தில் தோற்றுவிக்கப்படும் சகலதும் இந்த மனிதனைச் சுற்றியதாகவே அமைந்து விடுகின்றன. எனவே கலை இலக்கியங்களும் இந்த மனிதனின் தேவைக்காகவே என்பது வெளிப்பட்டது. ஆயினும் காரியாம்சத்தில் இந்தக் கலை இலக்கியக்காரர் களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படும் இந்த நோக்கத்திற்கப்பால் ஆங்காங்கே வெவ்வேறு மட்டங்களில் நிற்று கொண்டிருப்பதை ஆராய்ந்தால் அவை வர்க்க முரண்பாடு என்ற இடத்தையே சொன்றனடையும்.

உலக வியாபகமான இந்தக் கருத்தை அடியோடு ஏற்க மறுப்பவர்களும், அதை ஒத்துக்கொண்டு புற சூழ்நிலைகள் காரணமாக அதன்பால நிற்கமுடியாதவர்களும் அதை ஏற்று சீற்றிதுதாரம் வழிநடந்து, சினபுரின்வார்ஸ்கிக் கொண்டவர்களும் மொத்தமாக வர்க்க சமரசத்தை வர்க்குறுத்தும் இலக்கியங்களை உருவாக்குவதைக் காணுமிடத்து. மேல்மட்ட வர்க்கத்தினரினதும் கீழ்மட்ட வர்க்கக்கத்தினரினதும் இலக்கியங்கள் என்ற இருபிரிவுக்குள் ணேயே இவைகள் அடங்கும். “வர்க்க சமரச இலக்கியமே என்ற இந்த முன்றாவது வகை போலியான ஒன்றாகவே அமைந்துவிடுகிறது. “வர்க்கங்களுக்கு அப்பால் உலகில் எதுவுமே இருப்பதில்லை” என்ற கூற்றும் சரியான தாகிறது.

வறுமையையும் சாதி முறையையும் இக் கண்ணோடு டத்தில் அணுகும்போது, தனிச் சொத்துரிமையால் வருவிக்கப்பட்ட வறுமையும், நிலவுடைய முறையினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சாதி முறையும் ஒன்றோடொன்று பின்னால் நிற்பதையே கரண்ளாம். இவை இரண்டையும் சேர்ந்தே அழித்து விடுவதென்பது சனியே இலக்கியகாரனால் சாதிக்கக்கூடிய ஒன்றில்லை இதை உணரும்போது இங்கே அரசியல் வந்துவிடுகிறது. இந்த அரசியலை நிராகரித்துவிட்டு மனிதனிடமிருக்கும் இந்த இரு அடக்கு முறைகளையும் அழித்துவிட முற்படும் செயல்பாடு தற்கொலைக்கே ஒப்பானதாகும். இந்த அரசியலை ஏற்றுக்கொண்டு இலக்கியக்காரன் எழுத முற்படும்போது

அவன் மக்கள் கூட்டத்துடன் சங்கமிக்கவேண்டும். அப்படிச் சங்கமிக்கும்போதுதான் அவனால் சரியான இலக்கியங்களை ஆக்கமுடியும்.

படிப்பறிவற்ற கோடிக்கணக்கான மக்கள் எங்களைச் சூழ இருக்கின்றனர். அவர்கள் தனித்தனியாகவும் கூட்டங்கூட்டமாகவும் தங்களுக்குள்ளேயே பல கோடுகளை இட்டுக்கொண்டு அவள்களைப்படுகின்றன இவர்களுக்குள்ளேயுள்ள முறண்பாடுகளைப் படித்தல், அவர்களுக்கிடையே உள்ள முரண்பாடுகளுக்கான காரணங்களியங்களை அனுபவர்தியாகக் கண்டறிதல்; அந்தக் கண்டறிதல்களை அவர்களிடம் படித்துக்கொண்ட விதங்களிலேயே அவர்களால் விளங்கக்கூடிய மொழியிலும் அமைப்ப முறைகளிலும் அவர்களுக்கே திருப்பிக் கொடுத்தல், அவர்களுடைய வல்லமைகளையும், வளர்ச்சிகளையும் அப்போதைக்கப்போது உணக்கிட்டு அந்தந்தக் கணக்குக்குள்ளேயே அவர்களை முன்னோக்கி முன்னோக்கி நகர்த்துதல். தீசை காட்டுதல் ஆகியன செய்யப்படும் போதுதான் அவன் சரியான இலக்கியக்காரராகிறான்.

“கொள்கையில்லா நடைமுறை குருட்டுத் தனம், நடைமுன்றயில்லாக் கொள்கை மலட்டுத்தனம்” இந்தக் கூற்று ஸ்ராவினுடையதாகும். இது இலக்கியக்காரன் உட்பட சகலருக்குமே பொருத்தமானதாகும்.

வறுமையையும் சாதி முறையையும் சாடுவதற்காகப் பல இலக்கியங்கள் கோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. அவைகளில் இந்தக் கொடுமைகளுக்குட்பட்ட பாத்திரங்கள் தேடிப் பிடிக்கப்படுகின்றன. அவர்களுள் சற்று எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த ஒருத்தனுக்கோ. ஒருத்திக்கோ நாயக அந்தஸ்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. கதாசிரியனுக்குப் பரிச்சயமான சகல ஆங்கிலப் பதங்களும் அந்தக் கதாநாயகம் சகல நற்குணங்களும் பொருந்திய வார்ப் பாக இருக்கும். கதை முழுவதும் அந்தக் கணிக்கதாநாயகமே முதன்மைப் படுத்தப்படும், முடிவில் அந்தக் கதா

நூயகம் வாழும் சமூகம் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுவ தற்குப் பதில் அந்தக் கதாநாயகமே சமூகத்தை விட்டுப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு வானம் வரை தன்னந்தனியாக உயர்ந்துவிடும். காலீயநாயகம் ஆகியும் விடும்.

கதை நகர்த்திச் செல்லப்படும்போது வறுமையையும், சாதி முறையையும் சாடி அழிப்பதுபோன்ற சித்தரிப்புகள் வந்துபோகும். இத்துடன் கதாசிரியனுக்கு தனது காரியமே முழுந்தது என்ற தீருப்தி கிடைத்துவிடுகிறது. ஆனால் அந்தக் கதாநாயகம் பிறப்ரிக்கப்பட்டதான் சமூகம் அப்படியே தேவுகி நின்று விடுகிறது.

இந்தச் சித்தரிப்புகளினால் பெறுவாரியான வாசகர் களினது மனத்தை நெகிழ்ச்சியுறவோ அல்லது அதிர்ச்சி கொள்ளவோ வைத்துவிடலாம் என்பது உண்மையாயினும் இந்தக் கொடுமைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு தங்கள் எதிரிகள்மேல் ஒரு சிறு கல்லைத் தானும் எடுத்து விசும் வல்லமை ஏற்பட்டதுமில்லை; ஏற்படப்போவதுமில்லை.

நிலவுடமைச் சமூக அமைப்புத் தோற்றுவிக்கப்பட்டு நின்டகாலம் ஆகிவிட்டது. அதை அடுத்துவந்த முதலாளித்துவ அமைப்பு என்னதான் நலீனமடைந்து உலகத்தை ஊடுரூவியபோதும் நிலப் பிரபுத்துவத்தையும் அதனால் நிலை கொள்ளவைத்த சமூக சம்பிரதாயங்களையும் அது அடித்துச் சென்றுவிடவில்லை. அதனால் நிலவுடமையின் மிச்ச சொச்சங்களுக்கும், முதலாளித்துவ கூர்ப்புகளுக்கிடையேயும் கிராமிய வாழ்க்கை முறை அல்லோவகல்லோவப்பட்டு வரும் இந்த வேளையில் இந்த இரண்டின் தாக்கங்களிலிருந்தும் கிராமத்து மனிதனை கீட்டெடுத்து உலகம் முழுமைக்குமான ஒரு மாற்றத்தை நோக்கி அவனை முன்செல்ல வைப்பது மிகவும் கடினமான ஒரு வேலைதான் என்பது உண்மையாகும். இதனால் தான் நகரப்புற வாழ்க்கையிலிருந்து பிறப்ரிக்கப்படும் இலக்கியங்களுக்கும் கிராமப்புற வாழ்க்கையிலிருந்து பிறப்ரிக்கப்படும் இலக்கியங்களுக்கும் பொதுவான ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதில் இலச். கியக்காரன் அவதானமாக இருக்கவேண்டியதாகிறது

வறுமைப் பிரிவினால் அவஸ்தைப்படும் மக்கள் பிரிவினர்கள் தாழ்ந்த உயர்ந்த சுலப சாதிகளிலுமே உள்ளனர். இந்த இரு பிரிவினாலும் வர்க்க அடிப்படையில் ஒருவரேயாயினும் இவர்களிடையே ஏற்படுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கும் சாதி முறை இவர்களைப் பிரத்து நீற்கிறது. இது கீராமிய வாழ்வோடு ஒன்றிப்போடும் விட்டது. இந்த முரண்பாடுகளினால் ஒரே வர்க்கத்தினர் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டும் தீயிட்டுக் கொண்டும் கொலைகளைச் செய்து கொண்டும் இருக்கின்றனர். இதை மேல்தட்டு வர்க்கத்தினர் தங்களுக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்துகின்றனர். இப்படி எத்தனையோ விதங்களில்

“தஞ்சாவுரத் தமிழ் இலக்கியத்தில் வறுமையும் சாதியும்” என்ற தலைப்பில் பல நூல்களை ஆராய்வுக்கு எடுத்து கொள்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டனர் இக்கூட்டத்தில், எனது நூல்களும் இடம் பெற்றுள்ளமையால் மற்றைய நூல்களைப்பற்றி நான் கருத்துத் தெரிவிப்பது பொருத்தமாகாது என்பதனால் எதது நூல்களில் ஒன்றான ‘பஞ்சமர்’ பற்றியும் அது பிறப்பிக்கப்பட்ட தழு நீலைகள் பற்றியும் மட்டும் சில கருத்துக்களை சொல்ல முற்படுகிறேன். இதற்கு என்னைப் பற்றிய சில குறிப்புகளை முதலில் சொல்லியாக வேண்டும்.

இலங்கைத் தீவின் யாழ்ப்பானப் பகுதி முழுதும் தமிழர் வாழும் பிரதேசமாகும். இங்கிருப்பது போலவே அங்கும் சாதி முறை அமுலில் இருப்பதாக நான் அனுமானிக்கிறேன். நாட்டு வழக்கில் குழுமில் நான் குபதினெட்டுச் சாதியினர் உள்ளனர் என்று கூறப்படுகிறது வர்ணாச்சிரம தர்ம நிதிப்படி பெரும்பிரவரன் நான்கு வர்ணங்களிலும், ஓவ்வொரு வர்ணத்திற்கும் பதினெட்டு என்ற கணக்கைடுப்புத்தான் “இந்த நான்கு பதினெட்டு” என்ற பகுதிற்குப் பொருத்தமானதாகும். இந்த நான்கு வர்ணத்துக்குள் கடைசி வர்ணமான சூத்திர வர்ணத்துள் உள்ள நளவன், பள்ளன், பறையன், வண்ணான், அம்பட்டன் என்ற அடிப்படையிலோ. அன்றி பஞ்சமாபாதகங்கள் புரிவோர் என்ற அடிப்படையிலோ பஞ்சமர் என்ற ஒரு பிரிவை யாழ்ப்பானத்தவர்ஏற்படுத்திவைத்திருக்கின்றனர்

அப்பிரிவுக்குள் நானும் ஒருவன் — அதாவது வண்ணான். எனக்கு இப்போது வயது 53, அந்தக் காலத் தில் இருந்த கொடுரமான சாதீமுறையால் ஐந்தாவதுடன் எனது பழப்பு நிற்று போய்விட்டது. சாதி முறைக்கெதி ராண மன ஏழுச்சியால் 16 வயதிலிருந்து சாதி ஒழிப்பு விவகாரங்களில் ஈடுபட்டேன்.

அதலில் காந்திய வாதத்தையும் ஒன்பு சயமரியானது இயக்கத்தையும் எனது ஆயுதமாகக் கொண்டிருந்ததில் அலுப்படைந்து முடிலில் வர்க்கப் போராட்டத்தையே சரியான ஆயுதமாக ஏற்றுக்கொண்டேன். அவ்வேளை எனது தலைமறைவு வாழ்க்கையில் இலங்கை வந்த ப. ஜிவானந்தம் அவர்களின் பக்கத்தே இருக்கக் கிடைத்த வாய்ப்பினாலும், அவரின் இலக்கியச் சொற்பொழிவு கணக்கேட்டமையாலும் எனது அரசியலுக்கு இலக்கியத்தையும் கருவியாகக் கொள்ள எண்ணினேன். எழுத்து தொடர்புகிலிட்டேன்.

இது எனது வரலாற்றுச் சிருக்கம், நான் அவ்வேளை ஏற்றுக்கொண்ட வர்க்க அரசியல் காரணமாக இன்று வரை வர்க்கச் சார்பற்ற இலக்கியக்காரராக எண்ணால் இருக்க முடியவில்லை.

ஏற்குறைய எனது இலக்கியப் ரீவேச காலத்தில் தான் ஈழத்தில் வர்க்க சார்புக் குரலுக்கான இலக்கிய முயற்சி கோண்றியதென்னாம்.

எழுத்து இலக்கிய உலகை ஏப்போக உரிமையுடன் ஆட்சி செய்த மேல்தட்டு இலக்கியக்காரர்களான பண்டித வர்க்கத்தினர், மெத்தப் படித்தவர்கள், அரசு இயந்திரங்களில் இடம் பீடித்துக் கொண்டிருந்த தமிழ் மேதைகள், கோவில் பிடாதிபதி பரமபஞரயினர், நிலவுடமைக்காரர்களில் கழிப் பிரிந்தவர்கள் தங்களுக்குள் கூட்டமைத்துக் கொண்டு, தளிர்விட்டு வந்த முற்போக்கு இலக்கியக்காரர்கள் மேல் நிர்த்தாட்சணியான இலக்கியப் போர் ஒன்றினைத் தொடுத்த காலமது.

கீழ்மட்ட மக்களுக்காக — பஞ்சப்பட்டவர் களுக்காக
நிலமற்ற அநாதைகளுக்காக அமர்களாகிவிட்ட அ. ந.
கந்தசாமி, கவிஞர் பசுபதி ஆகியோரும், இளங்கிரன்,
எச். எம். ரீ. முகைதீன், ஞானசந்தரம், ரத்நாதன்.
கைலாசபதி, சிவத்தம்பி: கணேசலிங்கம், கே. கணேசன்;
டொமினிக் ஜீவா முருகையன் தில்லையூர் செல்வராசன்
சமீம், தில்லைநாதன் போன்றோர் மேல்தட்டு வர்க்கத்தின
ரின் இலக்கியக் குரலை எதிர்த்து நின்று ஒரு போர்
தொடுத்தனர் என்றே கூறவாம்.

இலக்கியத்தில் இழிசனர் வழக்கைப் புதுத்துவது,
தமிழுக்கும், தமிழருக்கும் செய்யும் துரோகமென்றும்
தேசவழுமைக்கு உட்பட்ட கொம்புறங்களீன் அமைதி
யையும் அழித்துவிடத் தூபமிடும் காரியமென்றும், அவர்
களுக்கான இலக்கிய மேடைகளீலும், கல்விச்சாலை
களீலும், அச்ச வாகனங்களீலும், அரச இயந்திரங்
களீலும் மொத்தத்தில், அவர்களின் ஆணைக்குப்பட்ட
சகலதிலுமே ஏறி நின்று குறிப்பிட்ட மேல்தட்டு இலக்கியக்
காரர்கள் குரல் வைத்தனா.

இந்த இலக்கியப் போரில், மறுபக்கத்தில் நின்றவர்
களாகிய எங்களுக்கு, பின்தங்கிய மக்கள் கூட்டத்தின
ரிடமிருந்து நாம கற்றுக்கொண்ட பாடங்களும்,
அதன்பால் எழுந்த ஓரிக்கழுடியாத ஐக்கியப்பாடுகளுமே
இருந்தன. இவைகள் எமக்குக் கணிசமான வெற்றிகளை
ஈட்டித் தரத் தவறவில்லை. அத்துடன் அதற்கும் மேலாக
வர்க்கம் சார்ந்த அரசியல் கூர்மை எம்.முடன் இருந்த
துடன் வர்க்கம் சார்ந்த ஆக்க இலக்கியங்களுக்கு சரி
யான விமர்சனக் கூர்மையுடைய விரல்விட்டு என்னைக்
கூடிய விமாசகர்கள் சிலர் இருந்தனர். இந்தக்
தொடர்ச்சியிலேயே, இதன் தொடர்ச்சியில் ‘கலை இலக்கியங்களுக்கு - கலை இலக்கியங்களே மூலப்பொருள்’
என்ற கலோகத்தின் பின்னால் ஒழிந்து நின்று, சிலகாலம்
வரை எமக்குத் தாக்குப்பிடித்து வந்தவர்கள் பின்வாங்கிப்
போக, அவர்களுக்குப்பதிலாக புதிய குரல்களை வைத்துக்
கொண்டு இளையவர்கள் பலர் வந்து சேர்ந்தனர்.

‘சாதி முறையையும், வறுமையையும் எழுதவேண்டியது அவசியமே’ ஆனால், அதை அழித்துவிடும் வேலை இலக்கியக் காரணமுடையதல்ல. அது அசீயல்வாதியின் நுடையது” என்று கூறி பழைய அல் ஒன்றுக்கே புதிய உருவும் கொடுத்தனர்.

‘வறுமையையும் சாதியையும் பற்றித் தங்களை வித்துவச் செருக்கால் கிடைத்த தத்துவப் பார்வையில் சாதாரணமான மக்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாத சொற் சிலம்பங்களினுடைாகச் சில இலக்கியங்களையும் படைத்து அவைகளுக்கு ஆக்க இலக்கியங்கள் — மக்கள் இலக்கியங்கள் என்ற பேர்களையுமே தூட்டிக்கொண்டனர் இவர்களின் வர்க்க சார்புடைய விமர்சகர்கள் பலர்’ இலக்கியத்தில் அழிக்கியல் — இலக்கியத்தில் தேடல் — இலக்கியத்தில் ஆரோக்கியம் — இலக்கியத்தின் மானிதம் இலக்கியத்தின் கௌசன்யம் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு, இயங்கியல் அடிப்படையில் எம் பக்கமாக நின்று விமர்சனக் கார்களின் மேல் தனியான நாகரீக மான ஒரு விமர்சனப் போன்ற இன்றுவரை நடத்தி வருகின்றனர். இதனால், ஏற்கனவே நன்கு விமர்சிக்கப் பட்டு படிவலான கீழ்த்தட்டு வர்க்க மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ‘பஞ்சமர்’ நாலும் உட்பட ஏனையபல நூல்களையும் மறு பரிசீலனைக்கு எடுக்கவேண்டும் மென்று இவர்கள் கால் வைக்கின்றனர்.

வறுமைக்கும் சாதி முறைக்கும் அத்தோடு சேர்ந்த, சின்னத்துக்களுக்கும் எதிராக நடத்தப்பட்ட இலக்கிய முயற்சிகளின் இரண்டாம் கட்டத்தில் எம்முடன் இணைந்து கொண்டவர்களில் எஸ். அகஸ்தி யார் தெண்டியான், நிர்வைப் பொன்னையன், தங்கவடிவேல், சுபத்திரன், கே. ஆர், டேவிட், நந்தனி சேவியர், இ. சிவானந்தன், மெளனாகுரு, எம். ஏ. து.மான், சித்ரலேகா மெளனாகுரு, பவானந்தன், பொன். பொன் ராசா, தேவி பாமலிஸ்கம், பாஸ்தியூர் தேவதாசன், குமார் தனபால், ராஜேந்திரன், டானியல் அன்ரணி, மருதூர்க்கணி, மருதூர்க்கொத்தன், திக்கவெல்லைக்கமால்

இராமையா. நந்தி. பெண்டிக்ட்பாலன், செ. யோகநாதன், நல்லை அழிழ்தன். சாருமதி, வி. ரி. இளங்கோவன், புதுவை இரத்தினத்துரை, கந்தராசா, மகாகவி, ஆதவன், சேரன், ஜெயபாலன், கலைவாதி கலீல், ஷெல்லிதாசன், மாத்தனை வடிவேவன், மாத்தனை சோமு, தாசீசியஸ்; சுந்தரலிஸ்கம், சண்முகரத்தினம், பத்மநாதன், ஞானரதன் திருநாவுக்கரசு ஆகியோர் உட்படப் பலர் அடங்குவர்

வறுமைக்கும், சாதிக்கும் எதிரான இவர்களீன் சிறுஷ்டகளில் பல நூலுக்குப் பெறவில்லையாயினும் மக்கள் மத்தியில் இவர்களீன் ஆக்கங்கள் குறிப்பிடக் கூடிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

இதே இடத்தில் எனது ‘பஞ்சமர்’ நாவல் பற்றி வருகிறேன். அந்நாவலின் நுழை வாயிலில் என்னால் கூறப்பட்டுள்ள சில பகுதிகளை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது.

நிலவுடமை ஆதிககத்தின் மேல் கட்டப்பட்ட சாதி முறையை அகற்றவும், அதைப் பாதுகாத்து நிற்கும் அரசியல் அமைப்பை மாற்றவும். ஆதிபத்திய சிந்தனைப் போக்கை அழிக்கவும் இலக்கியத்தைப் பயன்படுத்துதல்— என்ற உலக வியாபகமான இலக்கியச் சிந்தனையை ஏற்க மறுத்துப் புனிதமான இலக்கியத்தை இதற்கெல்லாம் கருவியாக்குதல் அபச்சாரம் என்ற குரல் தொடர்ச்சியாக இங்கு கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. இந்தக் குரலை எழுப்புவார்கள் வேறு எதை எழுதவேண்டுமென்று புலம்புகின்றனர்? மேல் குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக எழுதுவதைத் தவிர்த்துவிட்டால் மிகுதியாக உள்ளவை பேரின்பம் — சிற்றின்பம் ஆகியவை ஜிரண்டுமே!

இவற்றில் ஒன்றான பேரின்பத்திற்காக இத்காசங்கள் சுராணங்கள், காலியங்கள், கிரந்தங்கள், காட்டகள் என்ற விதத்தில் வேறு ஏந்த மொழியிலும் இல்லாத அளவிற்குத் தமிழ் மொழியில் நாவல்கள் உள்ளன. ஆக, மிகுதியாக உள்ளது சிற்றின்பம் என்ற ஒன்றுதான். இந்த சிற்றின்பத்திற்காக அதை நிர்வாண - முழு நிர்வாண

சித்திர வினக்கங்களுடன் வெளிவர்து கொண்டிருக்கும் மஞ்சள் இலக்கியங்கள் போதாதென்றால். சீற்றின்பத் தீர்கான இலக்கியங்களையே மேலும் மேலும் எழுதிக் குவியுங்கள்' என்று ஈழத்து இலக்கியக்காரர்களுக்குப் பகிரங்க வேண்டுகோள் விடுத்துக்கப்படும்.

'இந்தப் பஞ்சமரில் நானும் ஒருவரைக் நிற்கிறேன். அறிவற்று பருவத்திலிருந்து இன்றுவரை இந்த மக்கள் கூட்டத்தின் போதினைகளில் பஸ்கு கொண்டு அவர்கள் துன்பப்பட்டுக் கண்ணீர் விட்டபோதெல்லாம் நானும் கண்ணீர்விட்டு. அவர்கள் சிறு சிறு வெற்றிகள் கண்டு மகிழ்ந்த போதெல்லாம் அவர்களுடன் நானும் மகிழ்ந்து பல்வேறு காவகட்டங்களில் கூட்டாகவும் தனியாகவும் சாதிக் கொடுமைகளை ஒழிக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு அவ்வலுற்று பெற்றுக்கொண்ட அனுபவங்களோ எண்ணீக்கையற்றவை. ஈழத்தின் எந்த ஒரு இலக்கியக் காரனுக்கும் கிடைக்கமுடியாத பெரு வாய்ப்பைப் கொண்டே நான் இந்த நாவலை எழுதினேன். என அனுபவங்கள் முழுவதையும் இச்சிறு நாவல் மூலம் வெளிக் கொணர முடிமலில்லையாயிறும். குறிப்பிடக்கூடிய அளவாவது கொண்டு வந்திருக்கிறேன். 'பஞ்சமர்' என்று குறிப்பிடக்கூடியவர்கள் இந்த சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்பது மேலெழுந்தவராயியான கருத்தாயி னும் இந்த மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பீரச்சினைகளை ஒத்த பீரச்சினைகள் உள்ள மக்கள் 'பஞ்சமர்' என்ற எல்லைக்கப்பாலும் நிறைய இருக்கின்றனர். இந்தப் பஞ்சப்பட்டவர்களும் பொதுவான அடிப்படையில் இந்த எல்லைக்கோட்டுக்குள் சங்கமமாகி வருவது எனது அனுபவங்களிலிருந்து கணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த மக்களைவல்லாம் ஓன்றுபட்டு நிமிர்ந்து நின்று தங்கள் வாழுக்கைக்காகப் போராட வேண்டுமென்ற இலட்சிய வேட்கையே இந்த நாவல் உருவாக்க காரணமாகும். இந்த மக்களும், இந்த உலகத்தின் கண்டசி மன்ற னும் தனது சுதந்திரவாழ்வைப் பெறும்வரை ஒய்வதில்லை என்ற தீட சங்கற்பத்துடன் நிரந்தர சமாதான வாழ்வுக்

காகப் போராடி வருபவர்களுக்கும் இந்தச் சிறுநூல் ஓர் ஆயுதமாகப் பயன்படுமானால் அது ஒன்றே எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி அளிப்பதாகும்.

‘இந்த நாவலை எழுதத் தொடங்கிய காலத்திற்கும் - எழுதி முடித்த காலத்திற்குமிடையே உள்ள அனுபவத்தை இங்கு நான் வெளிப்படுத்தவேண்டியுள்ளது. பஞ்சப் பட்டமக்களின் விடுதலைக்காக நான் உழைத்த குற்றத் திற்காக அரசு இயந்திசம் வலையீசி என்னைப் பிடிக்க முயன்றபோது பல தடவைகள் நான் தலை மறைவு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வேண்டிய ஏற்பட்டது. முன்னர் எழுதிக் குறையாக இருந்த இந்நாவலை ஜித் தலைமறைவு காலங்களில் எழுதி முடித்தேன். அந்த நாட்களில் கிராமங்களில் மக்கள் காட்டிய அனுபும் ஆதரவும், உற்சாகமும், என்னை இதன்பால் நான்கு எடுப்ப வைக்கன். அந்த இனபமான நினைவுகள் பக்கமையாக நிலைகொண்டுள்ளன. இந்த மக்களே எனது எச்சானர்கள் அவர்கள் எதைக்களித்த பெருமதிப்பு வீண் போகலில்லை. அதற்கெல்லாம் கை மாறாக இந்த நாவலை அவர்களுக்கே கையளிக்கிறேன். இதைத் தவிர என்னால் ஏதுசெய்ய முடியும்? கொடர்ந்தும் மக்கள் நெஞ்சங்களில் நான் இருப்பேன். அவர்களிடம் மீண்டும் மீண்டும் நான் படிப்பேன். படித்துவந்தை அவர்களுக்கே திரும்ப வழங்குவேன்.

இந்த நாவல்லுக்கான மூலக் கந்தை வெளிந்து தேடும் நீர்ப்பந்தம் எனக்கேற்படவில்லை. இதில் நடமாடும் பாததிராங்கங்களும் நான் சிறுட்டித்தலை அவலை. இதில் வரும் சம்பவங்களும் கற்பனை லோகத்திலிருந்து கொண்டுவரப் பட்டவையல்ல. எல்லாம் யதார்த்த உலகில், அன்றாட வாழ்வில் எளிய மக்கள் என்று கூறப்படும் பஞ்சப்பட்ட மக்கள் தமிழு சமத்துப்பட்டுவிட்ட நுகத்துடியை கழற்றி எறிந்து தமிழு துணிக்கப்பட்டுள்ள கோணை வாழ்வை நீரிங்க்க எடுத்த முயற்சிகள் - நடவடிக்கைகள் - போராட்டங்களிலிருந்து பெற்ற அனுபவங்களே! இந்த அனுபவங்களைப் புடமிட்டு மெருகிட்டுத் தருவதில் தலை

யம்சத்தைப் பயன்படுத்தினேனே கவீர வலிந்து எதையும் நான் சிருட்டிக்கவில்லை. தமிழறிஞர் எண்ப்படும் சிவசங்கர நெயாண்டி செய்யப்படும். ‘இழிசனர்’ வழக்கு மொழி யில் இந்நாவல்லைச் சிருட்டித்திருக்கிறேன். இத்தழிழ்ச் சாள்றோர் அந்திய நாகரீகத்தில் மோகம் கொண்டு தமிழழக் சிதைத்தபோதும் தங்கள் சகபோகத்திற்காக தமிழழக் சீரழித்தபோதும்-அந்திய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தங்கள் கோரக் கருங்களை விரித்து தமிழழ ஆக்கிரமித்தபோதும், ஏகாதிபத்திய அடிவருடிகள் தமிழழ மறந்து-மறுத்து அந்தியமொழியால் நெயாண்டி செய்தபோதும், பண்டிக வித்துவப் பாம்பராயினர் தமிழன்னையை முடிமுக்காட்டு இருட்டறைக்குன் வைத்தபோதும், அத் தமிழன்னையைச் சிறை ரீமிட்டு வெளிக்கொணர்ந்து தேறுதல்கூறி வளர்த்துப் பாதுகாத்தவர்கள் ‘இழிசனர்’ எண்ப்படும் பஞ்சமர்களேயாவார். எனவே, இவர்களே இந்த மொழிக்கு ஏசமானர்களுமாவர் இந்த ஏசமானர்கள் பேசும் மொழியையே குறிப் பட்டு, என்றாலும் எனது பாத்திரங்களுக்கு சர்வசதந்திரங்களும் கொடுத்துப் பேச வைத்திருக்கிறேன். இதனால்; மொழியைப் பயன்படுத்துவதிலும் எனக்குச் சிரமம் ஏற்படவில்லை.”

பஞ்சமரின் நுழைவாயிலில் கூறப்பட்டவைகளில் இச்சகுக்கம் இப்போதைக்குப் போதுமானதென்றே நான் நினைக்கிறேன்.

அடிமைப்படிருக்கும் ஒரு மணி தங் கூட்டத்திற்கு அதற்கான காாண காரியங்களை விளங்கவைப்பது அவ்வளவு கடினமான ஒண்டால்ல. ஆனால் அவர்களை அச்சிறையில் நின்று ரீட்டெட்டுப்பதுான் கடினமான தாகும். இந்த மணிதர்கள் வாழும் நிலம் அவர்கள் புரியும் தொழில், அவர்கள் படிக்கும் பள்ளி, அவர்கள் உண்ணும் உணவு, நீர், அவர்கள் வணங்கும் கோயில் எல்லாமே அவர்களைக் கட்டியழும் வர்க்கத்திற்குச் சொந்தமான தாகும். அதற்கும் மேலான விதானை, உடையான, மணியகாரன், காவல்படை, நீதி நிர்வாகம், ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் யாவுமே அந்த வர்க்கத்தினரின் ஆணைக் குட்பட்டவையே! இத்தனைக்கும் நடுவே எல்லாம் கீழந்து

நீற்கும் அக்கூட்டத்தை அவரவர்களின் இயல்புகளுக்கு ஏற்பவே நகர்த்தி வரவேண்டும். எடுத்த எடுப்பில் சூதிரைப் பாய்ச்சல் போன்ற நடவடிக்கைகள் தோல்லீகளுக்கே வழிவகுக்குமென்பதை மத்திற்கொண்டு அன்றாட வாழ்க்கைக் கூடாக அவர்களின் அனுபவங்களையே மூலமாகக் கொண்டு, நிரந்தர வெளிச்சத்தை நோக்கி அவர்களின் சிரயாணத்தை நகர்த்தி வரவேண்டும். இதைப் பீன்பற்றியே அந்தந்தப் பாத்திரங்களை நகர்த்தி வருவதில் மிகவும் கவனமாக இருந்தேன் என்னையும் ரீறிக்கொண்டு எனது மதிப்பிற்குரிய எந்தப் பாத்திரத்தையும் இயல்புக்கு ரீறிய அதிலீர கூஞ்சனத்தைக் காட்ட நான் அனுமதிக்கலீல்லை. பொது நடவடிக்கைகளிலிருந்து நான் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவங்களையே பஞ்சமரில் தலைச்சனான ஜயாண்னன்மேல் படிப்படியாக உருவேற்றி அவருக்கூடாக நலிந்த அக்கூட்டத்தினமேல் படரவிட்டு நிதானமாக நாவுலை நகர்த்தி வந்திருக்கிறேன்.

முதலில் கட்டிக்காட்டியது போல, நான் வெறும் இலக்கியம் செய்யும் பார்வையாளரில்லை. வர்க்கம் சார்ந்தவன். அதற்கான அச்சியலை ஏற்றுக்கொண்டவன் என்பதனால் பஞ்சமரில் வரும் பாத்திரப்பேர்களை அப்படி அப்படி அப்படியே ஏழுதி அதிகாச வர்க்கத்தினரின் காவல் படை ரகசியப் பிரிவுனருக்கு புள்ளி விபாம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதில் கவனமாக இருந்து, சாதி எதிர்ப்பு வேளவிகுத்தங்களைப் பலியாக்கிக் கொண்டவர்களைத் தவிர, என்னயோரின் பெயர்களை மாற்றி அமைத்திருக்கிறேன். அவர்களில் ஓரிருவரைத் தவிர, மற்றையோர் ஆங்கங்கே இருந்து வறுமை, சாதி அமைப்பு முறை களுக்கு எதிராக இன்றுவரை செயல்பட்டு வருகின்றனர்.

சாதி அடக்குமுறைகளுக்கு எதிரான சில நடவடிக்கைகளிலிருந்து பஞ்சம மக்களை மேலும் உற்சாகப்படும்படி வழி நடத்தி அவர்களோடுதாத பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கிய, முழு மக்களையும் வர்க்க அடிப்படையில் இணைக்கும் முதல் நடவடிக்கையான - குடியிருப்பு இலங்

களைப் பெறும் ஜக்ஷியப்பாட்டின் முதற்கூட்டத்திலேயே இந்த “பஞ்சமர்” நாவலை முடித்திருக்கிறேன். இந்தத் தொடர்ச்சியிலிருந்து பஞ்சப்பட்ட இந்த மக்கள் கூட்டம் தங்களுக்குள் உள்ளுக்குள்ளாக இருந்து வந்த சீறு பரிமாண வரம்புகளை உடைத்துக்கொண்டு சகலத்திற்கும் மேலாக நிற்கும் பெறுவாம்பை அழிப்பதற்கான பூர்வாங்க நடவடிக்கைகள் வரையில் இதன் இரண்டாவது பகுதியை எழுதி முடித்திருக்கிறேன்.

இதன் தலைமைப் பாத்திரங்களைப் பொறுத்தவரையில் சில குறிப்பிடவேண்டியுள்ளன. ஒரு கதையின் தலைவன் புனிதத்தின் தீரு உருவமாகவும், நேர்மையின் பிறப்பிடமாகவும், சீரான வாழ்க்கைக்குப்பட்டவராகவும் இருக்கவேண்டுமென்பது மறு முறையென வலியுறுத்தப் பட்டு வந்துள்ளது. இம்மரபீர்கு முற்றும் வேறுபட்டுள்ள விதத்தில் ஜயான்னன் என்னும் தலைச்சன பாத்திரத்தை ஒரு கள்ளுக்கடையிலிருந்துதான் பிறப்பிடத்தேன். அதன் இளந் தலைமுறை நாயகனான சூமாரவேலன் என்பவனை தவறிப்பிறந்த ஒருவனாகச் சிருட்டித்தேன். மற்றும் கிருட்டிணன், சின்னாச்சி, செல்லப்பன், முத்துமாணி க்கம், கணேசன், சின்னான், கணபதி, வல்லி சந்தியா போன்றவர்களை மேல்தட்டு வர்க்கத்திற்கு மிகவும் விசுவாசமுள்ள - நம்பிக்கைக்குரியவர்களாகவே திருப்பவர்களாகவே சித்தரித்தேன். ஆனால், அவர்கள் எல்லோசையும் ஒருமைப்படுத்துவதற்கான விதத்தில் அவர்களின் நடைமுறை வாழ்க்கையோடு கேர்ந்தே நாவலின் பிரதான பங்கை வசிக்கச் செய்தேன்.

வேலுப்பிள்ளைக்கமக்காரன், சிறாப்பர், கலைாங்கிரைக் அம்மாள், மாம்பழுத்தி ஆகியோர்களை ஒன்றி வந்த மேல் நட்டு வர்க்கத்தின் மொத்த உருவங்களாக்கி அவர்களின் ஆசாபாச எண்ணங்களை வெளிக்கொண்டந்து நான் எதிர்த்துவரும் வர்க்கத்தின் உண்மை வடிவங்களை விளைவுக்கும் முறையில் நாவலை நகர்த்தி வந்திருக்கிறேன்.

Dr. எம். கே. முருகாண்திரன்,

பஞ்சயர் வெளிவந்தபோது இது மீகவும் துணி சலான் முயற்சி என்று சிலர் பாராட்டினர்.

“தடுப்புக் காவலிருந்து வந்ததும் அவசர அவசரமாக இதை வெளியிட்டிருக்கவேண்டியதீல்லை; தற்கொலைக்கு ஒப்பானது” என்று பலர் பயங்காட்டினர்.

“கிராமப்புற மக்களைப் பலியிடும், தமிழ்ச் சமூகத் தைச் சீர்குலைத்துச் சிங்கள் இனவெறியர்களுக்குத் தீணி போடும் அசியல் சதி முயற்சி இது” என்று பலர் குரல் வைத்தனர்.

விமர்சனப் புலிகள் பல சீற்றம் கொண்டு பாய்ந்தன. இவற்றையெல்லாம் கூட்டிக் கலந்து “இலக்கியத்திற்கே முதன்மையான அழகியலற்ற ஒரு மாமிசுக்கட்டி” என்ற முத்தாய்ப்பையும் வைக்க மேல்கட்டு வர்க்கப் பிரதிநிதிகள் தவறால்லை. இன்றுவரை அழகியல் என்று இவர்கள் குறிப்பிடுவது எது என்பதை என்னால் பரிந்துருகொள்ள முடியவில்லை.

படிப்பு வாசனை அற்ற கோடானு கோடி மக்களின் புலன்களுக் கெட்டாத விதத்தில் மாயாஜால மந்தீர மாளிகை ஒன்றை வார்த்தைக் கோளங்களைக் கொண்டு கட்டுவதையே கிவர்கள் அழகியல் என்று கருதுகின்றனரா? அப்படியானால் நிச்சயமாக இவர்கள் என்ன முதல் வாதத்தின் பிதாமகனான ‘மால்தூசியனின்’ சிவ்யர்களே என்பது உறுதியாகிறது.

வலிந்தவனுக்கும் மெலிந்தவனுக்கும் இடையே நடக்கும் போரில் நடைநிலைப் பார்வையாளராக, விமர்சகராக நின்று, அதில் அழகியலைக் காண முற்படுவதை ஏதாவது ஒரு செயல்பாட்டுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறவேண்டியதீல்லை, என்றே நினைக்கின்றேன்.

அழகியலைப் பலப்படவைப்பதற்கெனத் தொடங்கி அதற்கு வாலைப் பருவ ஆண் பெண் உடல் உறவுகளை மூலதனமாக போட்டு அதிலிருந்து பிறக்கும் அசிங்கங்களிலெல்லாம் தெய்வீகம் கண்டு வந்தவர்களும் வருபவர்களும்

சாதாரண கிராமப்புற மக்களால் ஆளப்படாத பேச்சு வழக்கை வலிந்து புகுத்தி. தான் புலமை பெற்றுள்ள ஆங்கிலப் பதங்களின் மூலம் தமிழகத் துறை வடிவங்களுடே தமிழகத் தரவுதேச அந்தங்களைப் பெற்றுத்தா முயல்பவர்களும்.

மக்களுக்குப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் படைக்கப் படும் இலக்கியங்களுக்குள் ‘தேடுதல்’ நடத்தி அந்த இலக்கியக்காரர்களுக்குத் துதி பாடுபவர்களும்,

நடைமுறைச் சாத்தியமற்ற கற்பனா லோக சஞ்சாரப் படைப்பாளிகளும்,

முன்னேறிச் செல்லும் மக்களைப் பின்னின்று இழுப் போரும், மக்கள் தயாராக இல்லாதவிடத்து மக்களைப் பின் விட்டு வெகுதாரம் முன்செல்பவர்களும் மொத்தத்தில் சிந்தனை முதல்வாத மூல இதா ‘மால்தூசியனின்’ விகவாசமுள்ள இலக்கியச் சிஷ்யர்களேயாவர்.

வறுமைக்கும் சாதி முறைக்கும் எதிரான இலக்கியங்களைப் படைப்போர் உடபட்ட மக்களைப் படித்து அவர்களின் படிப்பினைகளிலிருந்து அவர்களுக்கான இலக்கியங்களைப் பெற்றிருக்க முயலும் அதே வேளை மேலே காட்டப்பட்ட சிந்தனை முதல்வாத இலக்கியக்காரர்களையும் நடைமுறை அடிப்படையில் எதிர்த்துப் போராடுயே ஆசவேண்டும்;

இது ஒரு நீண்டகால பயணமாகும். இந்தப் பயணத்தில் நல் மனம் கொண்ட சகலரும் எங்களுடன் இணைவா. நான் விரும்புவதெல்லாம் அனீமனீநனுக்கான சகல சுதந்திரங்களையும் அழித்து எல்லோருக்கும் எல்லா மான சுதந்திரத்தைப் பெறுதல் என்பதேயாகும்.

பார்வைகள்

[தஞ்சையிலும் - சென்னையிலும் - திருவொற்றிலும் - இலங்கையில் யாழ்ந்துகாத்திலும் நடைபெற்ற வெளியீட்டு - வீரசன வீழக்களிலும் - தழிழுக - ஈழச் சஞ்சிகைகளிலும் முன்வைக்கப்பட்ட “பஞ்சமர்” பற்றிய பார்வைகளே இங்கே தீரடித் தாப்பட்டுள்ளன.]

11- 6- 82 அன்று தஞ்சாவூர் மார்ஷல் ஹாஸில் நடைபெற்ற வெளியீட்டு விழாவில் பங்குபெற்ற சிலரின் உரைகளிலிருந்து:-

தஞ்சை ராமழந்தி

(உதவித் தலைவர், தமிழ்நாடு காமராஜ் காங்கிரஸ்)

இதிலிருந்து ஓர் உண்மையை யான் புரிந்து கொண்டேன் ஒரு படைப்பிளக்கியத்தின் கருவுலம் அதில் வரும் கதாபாத்திரங்கள். ஒரு பொதுக் கொள்கையில் அடிப்படையில் சித்தரிக்கப்பட்டால் அது பிரதேச வேறுபாடுகளைக் கடந்த நிலையில் வாசகளை வாசிக்கத் தூண் மூம். தமிழகத்து வாசகர்களுக்கு இந்நாவஸ் அந்தியப்படாது எனத் திட்டவட்டமாக யான் கூறுவேன்.

யோ. பாரதியர்த்தன்

(முதல்வர், அரசர் தமிழ்க் கல்லூரி, திருவையாறு)

இதன் ஆசிரியர் தமிழகத்திற்குப் புதியவர் அல்ல. நீண்ட காலத்துக்கு முன்பிருந்தே தமிழகத்து முற்போக்கு இதழ்களான சரஸ்வதி, தாமரை மூலம் அறியுகிமானாவர். அதே உணர்வுகளோடும் அச்சு ருத்தல்களுக்கு அஞ்சாக கொள்கைத் துணிவோடும் உண்மை நிகழ்வு களுக்கும் கலைவடிவம் கொடுத்து அதை ஒரு சாகாத இலக்கியமாக்கித் தந்தன்னதைத் தமிழ்த்து வாசகர்கள் புரிந்து வரவேற்பார்களென நம்புகிறேன்.

வே. மு. பொதியவெற்பன்

(ஆசிரியர் ‘முனைவன்’ செயலாளர், தஞ்சை மாவட்ட முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்)

இதன் ஆசிரியரின் அரசியல் போக்கில் அதிருப்தி கொண்ட வர்களினால் கிளப்பி விடப்படும் வெறும் புரவிகளைத் தமிழகத்து வாசகர்கள் நிராகரிப்பார்கள்.

கலிஞர் பி. மணியரசன்

(மாநகரில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தஞ்சை வட்டச் செயலாளர்)

மக்களைப் படித்து, அவர்களோடு வாழ்ந்து கொண்டு அவர்களுக்காகக் கலை இலக்கியம் படைத்தால்தான் அக் கலை இலக்கியங்கள் நீண்டகாலம் நிலைக்கக் கூடியனவாக இருக்கும். இந்தத் துறையில் ‘பஞ்சமர்’ தமிழ் நாவல்களில் சிறப்புப் பெறுகிறது. மக்களுக்கான ஒர்

கோட்பாட்டை முன்னொட்டதுச் செல்லும் இலக்கியக்காரர்களுக் கூட இதன் ஆசிரியர்களான் காண்கிறேன். இலங்கையின் வடபிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய கொடுமைகளை எல்லாம் சாடி அழிக்கும் அரசியல் இயக்கத்தினதும் சமூக இயக்கத்தினதும் பிரதிநிதியின் சிறப்பான நாவல் ஒன்றினை வெளியிட்டு வைப்பதில் தஞ்சைநகர் பெருமையுற வேண்டும்.

3-7-82 அன்று யாழ்ப்பாணம் 'ஸ்ரீமார் ஹாலிஸ்' நடைபெற்ற வெளியிட்டு விழாவில் பங்குபெற்ற சிலரின் உரைகளிலிருந்து:-

கலாந்தீ சண்முகதாஸ்

நூலை வெளியிட்டவர்

'பஞ்சமர்' நாவலில் சாதிக் கெடுமைகளின் சித்தரிப்புகளுக்கு ஜாடாக வர்க்க முரண்பாட்டின் நன்மைகள் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இது குறிப்பிடத்தக்க ஓர்மசமாகும். இந் நாவல் தனியே படைப்பிலக்கிய மாக மட்டுமின்றி, யாழ்ப்பாண மக்களின் உண்மை வாழ்க்கையினை அறியத் தரும் ஒரு வரவாற்று ஆவணமாகவும் விளங்குகிறது.

ஆரீயர் கே. பி. கீழுவினா பிள்ளை

நூல் வெளியிட்டு நிகழ்ச்சியின் தலைவர்

தமிழ்ப் பிரதேசத்திலுள்ள லட்சக்கணக்கான மக்கள் நமது மனித உரிமையை நிலைநாட்ட எடுத்த போராட்டங்களையே இந் நூல் உள்ளடக்கியுள்ளது. 'புரட்சிகர இலக்கியங்கள் புரட்சிகர நடைமுறையில் இருந்தே பிறக்கின்றன' என்ற தத்துவம் இந்த நாவல் மூலம் உறுதிப் படுத்தப்படுகிறது.

கலாந்தீ ராமகிருஷ்ணன்

மெய்யியல் துறைப் பேராசிரியர்

பல்வேறு சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களை தத்தம் சமூக அமைப்பின் பின்னணியிலேயே அறிமுகப்படுத்தி இறுதியில் வர்க்க ரீதியில் ஜூக்கியப் படுத்தி ஒர் இலக்கியை நோக்கி நாசர்த்தியிருப்பது இந் நாவலின் சிறப்பான அம்சமாகும்.

செ. அம்பிகை பாலன்

சட்டத்தரணி

நான் ஒரு வாசகன் என்ற அடிப்படையில் 'பஞ்சமர்' நாவலீப் படித்த போது ஏற்பட்ட திரு தியை இதுவரை நான் படித்த எந்த நாவலும் எனக்குத் தரவில்லை. சாதிக் கொடுமைகளினால் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அவலங்களை 'பஞ்சமர்' நாவலீப் படித்த பின்புதான் என்னுல் தெளிவாக உணர முடிந்தது.

சி. பற்றுணர்

உதவி அரசாங்க அதிபர்

'பஞ்சமர்' நாவல் முழு முழுக்க எம்பிரதேசத்தில் அன்று தொட்டு இன்று வரை நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வரும் கொடுமைகளை அப் படியே வெளிக் கொண்டு வந்துள்ளது. இந்தக் கொடுமைகளுக்கு உட்பட்டு தியாகங்கள் பல புரிந்தவர்களை நாவலில் நாம் தரிசிப்பதோடு மட்டுமல்லாது இந்த வெளியிட்டு விழாவிலும் நினைவுகூர வேண்டும்.

★ Dr. ஸ்ரீ மு. தாநாதன், தியாகங்கள் படியே வெளியிட்டு விழாவில் பங்கேற்ற சிலரின் உரைகளிலிருந்து
நோ. 10-7-82 அன்று சென்னை 21, எல்டாமஸ் சாலையில் நிகழ்ந்த
வெளியிட்டு விழாவில் பங்கேற்ற சிலரின் உரைகளிலிருந்து:

நோ. மு. சி. ராதாநன்

நூலீல் வெளியிட்டவர்

குறுகிய கால நோத்தில் இந் நாவல் எனக்குப் படிக்கக் கிடைத்தது பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் படிக்க வேண்டியதாயிற்று. பஞ்சமரின் தரம் மிக உயர்வானது. டானியலை எனக்கு 25 வருடங்களாகத் தெரியும். அவரது பல எழுத்துக்களை நான் படித்திருக்கிறேன். யாருக்காக எதற்காக அவர் எழுதுகிறார் என்பதெல்லாம் நமக்குத் தெரியும். அவர் வர்க்க அரசியலில் இறுக்கமுள்ளவர். இந்த நாவலில் இவர் தேர்ந்தெடுத்த கருப்பொருள் பஞ்சமருக்காக மட்டுமல்ல. மற்ற பல எழுத்துக்களிலும் அவர் இதைச் செப்பமாகச் செய்திருக்கிறார்.

பேரா. டாக்டர் இளவராஜ

நூழுச்சிக்குத் தலையை தாங்கிய மாநிலக் கல்லூரிப் பேராசிரியர்

இந்த அற்புதமான நாவலின் ஒவ்வொரு அட்சமும் என்னைக் கவர்ந்தது. ஆழத்து நாவல்களுக்கு அடிக்குறிப்புப் போட்டால்தான் புரிந்து கொள்ள முடியும் என ஒரு அறிஞர் கேளி செய்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். அடிக்குறிப்போடு தருவதெல்லாம் இலக்கியத்திற்கு இழிவானது ஆகாது. காப்பியம் போலத்தான் புதினமும். சங்கப்பாடலுக்குத் தரும் மரியாதையை குதாதன், ஜெயகாந்தன், டானியல் போன்றேரூக்கும் கொடுக்கிறோம்.

கவிஞர் இளவேளில்

‘கார்க்கி’ இஸ்ராசிரியர்

அழகிபல் ரீதியாக மிகவும் சிறப்பான நாவலிது. பொதுவாக மார்க்கிப்பக் கொள்கையின் வழியில் இலக்கியம் படைக்கிறோம் என்று ஸிலர் அப்படியே தமது கட்சியின் கேட்பாடுகளை நேரடியாகப் புகுத்தி பிரச்சாரக் கட்டுரையாக்கி விடுகின்றனர் இலக்கியத்தை. உதாரணமாக கணேசனிக்கன் போன்றேரைக் குறிப்பிடலாம். அதற்கு நாவலென்றில் “மணிமேகலை ‘அரசு’பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்து யே அதைப்படித்து ஏன் ஒரு பாத்திரம் சொல்லும். உடனே மணிமேகலை, வெள்ளை எழுதிய ‘அரசும் புரட்சியும்’ புத்தகங்களிலிருந்து மூன்று பக்கங்களை ஒப்பிக்கும். இது இலக்கியமல்ல. டானியலின் நாவலில் இப்படித் தெளிப்பட்டயான பிரச்சாரங்கள் இல்லை. சம்பவங்களைச் சுத்தரிப்பதனாவயிலாகவே சொல்லப்பட வேண்டிய கோட்பாடுகள் அரியான முறையில் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

கவிஞர் அக்கீணி புந்திரன்

சாதிக் கொடுமைகளைச் சித்தரிக்கின்ற அருமையான நாவல் இது சாதிகள் இங்கு முற்போக்காளர்கள் மத்தியில்கூட ரத்தத்துடன் கலந்திருப்பது வருத்தத்திற்குரிய விஷயம். இலங்கையில் சாதிக் கொடுமைகளை வையமாக வைத்து துப்பக்கியம் படைக்கின்ற கட்சியினால் டானியல் போன்றேர் பாரட்டுக்குரியவர்கள். இத்தகைய நாவல் எழுதுவதற்கு டானியலுக்கு இயக்கம் துணை செய்திருக்கிறது. தமிழகத்தில் இத்தகைய நாவல்கள் தோன்றுத்து வருந்தற்குரியது.

வித்யா சங்கர் திரைப்பட உதவி இயக்குவர்

இத்தகைய உன்னதமான ஒரு நாவலை வியர்சிக்கும் தகுதி எனக்குத்

கிடையாது. ‘கலையாழி’ போன்ற பத்திரிகைகளும், ஜெயகாந்தன், ராமசாமி போன்ற எழுத்தாளர்களும் பார்ப்பனியத்திற்கு ஆதரவாகக் கடைகளைப் படைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, சாதிக்கு — தீண்டா மைக்கு எதிரான இத்தகு நூல் வெளிவந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

பந்தி ஆங்கில இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர்

சமீபத்தில் நான் படித்தவற்றுள் அருமையான நாவலிது, சிறந்த அழகியல் அம்சத்துடன் சம்பவங்களையதார்த்தமாக இணைப்பதில் பஞ்சமர் நாவலாசிரியர் மகத்தான வெற்றி பெற்றுள்ளார்.

29.12.82 அன்று தீருவையாற்றில் நடைபெற்ற விமர்சன விழாவில் பங்குபெற்ற சிலரது உரையின் கருக்கம்:-

மா. வளவன்

‘பஞ்சமர் — வெறும் சம்பவக் கோர்வைபாக அமைந்துள்ளதால் அது நாவலின் பரிமாணத்தை இழந்து விடுகிறது’ என்று இங்கு ஒர் குற்றச்சாட்டு கூறப்படுகிறது. நாவல் என்கிற இலக்கிய வடிவத் தின் அடிப்படைப் பண்புகள் ‘எதார்த்த வாத மும்’ ‘தனி மனிதக் கோட்படை’ ந்தான். சமுதாயத்தின் இயக்கத்தில் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. இந்நிகழ்ச்சிகள் கதாபாத்திரங்களின் உணர்ச்சிகளையும் வாழ்க்கையையும் நிர்ணயிக்கின்றன இதனைக் கலாப்பூர்வமாக விளக்குவதே எதார்த்தம். இதுவே புறநிலை எதார்த்தங்களை மனிதாயப்படுத்திச் சொல்வதென்பது.

இரந்தகால நிகழ்வுகளால் நிர்ணயிக்கப்படும் பாத்திரங்களின், நிழல்கால இயக்கங்களை, எதிர்கால வெளிச்சத்தில் பார்ப்பவனே சிறந்த நாவலாசிரியன். புறநிலைப்பட்ட எதார்த்தங்களின் சமுதாயக் காத்திற்குரிய முக்கியத்துவத்தை மறுக்கும் போதுதான் அதீத தனி மனித வாதம், இருண்மை போன்ற பிறழ்ச்சிகளுக்கு நாவல் இலக்காகின்றது. எனவே நாவலின் வெற்றி நாவலாசிரியனின் எதார்த்தத்

தெளிவையும் சமூக இயக்கம் பற்றிய பகுப்பாய்வுத் திறனையும் பொறுத் திருக்கிறது. இங்குதான் எதார்த்தம் சமூக ஆய்வாவதும், நாவல் அரசியலாவதும், நாவலுக்கும் வரலாற்றிற்குமுள்ள சில முக்கியப் பொறுத்தப்பாடுகளும் விளக்கமடைகின்றன.

‘பல மனிதர்களுடைய சரிதங்களின் பொதுப் பண்புகளை உள்ளடக்கி அவை அவ்வாறு ஜியங்குவதற்கான சமூதாய ஒழுங்கமைப்பை விவரிப்பது வரலாறு. பல மனிதர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு மண்஠னின் வாழ்வில் சமூதாய முரண்பாடுகள் எவ்வாறு நூலுக்கமடைகளாறன் எனக் கலாப்புஞ்சமரகச் சீசால்வது நாய்வு’. ஏங்கல்ஸ் பால்சாக்கிள் பண்டப்புகளைப் பற்றிச் சொல்வதன் உள்ளாததம் இதுதான். இந்தப் பண்புகளை உள்ளடக்கி ஒரு உதாரணமாய்யும், நூலுக்குத்தான் ‘பஞ்சமா’.

‘வேறும் சம்பங்கள்’ என்கிறிரக்களே, இந்தச் சம்பவங்களை இயக்குபவர்கள் மனிதர்களில்கூடியா? சம்பவங்களால் பாதுகாப்படுமெனும், துவப்புறுவது, உணரசுசெய்வப் படிவது, ஜியக்கங்கள் அலைப்பது போன்ற நியது — ஜிவர்களில்லாம் மனிதர்களால்கூடியா? வைக மாதார்மான மனிதாகள், வைக மாதுரியன் குழல்களில் டானியல் பகுசுசரில் நமக்கும் கட்டவில்லையா? உபற்ற பின்னையே வர்க்கம் நூலுக்கு ஜியயை கொல்ல விசயக்கிற கமக்காரிச்சிக்கும், சுரு சூர் விவராயத் தத் துவப்பாளிகளில் ஜிபக்கத்தை துறியடிக்க வைன்துருத்து ஜூடகள் வர்யால்புக்கு வைக்கக்காரன்களும் நாம் அன்றுடம் சமநித்து நமாதார்மா? சுரு சூர யான பண்ணேயடியையாக ஜிருத்த சின ஞக்சிப் பிரதவை படிப்பதில்லை ஒரு ஜியக்கத்தோடு ஜிரென்வைத் டானியல் ஜிவரித்துறுப்பது புறநிதியூதாதாத்தங்களை மனிதாயுப்புத்ததச் சொல்வதுவில்கூடியா? ஒரு கால்யாம் அல்லது நாய்வு? அல்லது சினியர் எரியும் ஒரு கந்தாமாய்வை அல்லது நாவலும் நூத்து கந்தாமாய்வை அல்லது ஜிருவையாகும் காட்சிக்குக் காட்சிக்கு அல்லது கட்சிரம்’ பாததுப்பார்த்தும் தமிழச் சினிய, பகுப்புமாற்றுத் தூக்கு கந்தாமாய்வை அல்லது கந்தாமாய்வை குட்டுப் பகுதாநாய்கள் அல்லது கந்தாமாய்வை ஜில்லாமல் ஒரு நாவலமைக்கட்ட நம மால சர்க்கக முடியவில்லை என்பதையே ஜிது கட்டாக்கற்று. சுறுக ஜியக்கங்களையும் முரண்பாருக்களையும் பாததுறவுகளான் உணர்ச்சிகள், பிரச்சினைகள் வாயிலாகக் கல்லூரிவமாக வெளிப்படும்போது ஒரு குறிப் பிட்ட மனிசன் அல்லது மனிசிக்கு முக்கியத்துவம் மறுக்கப்படுவே தென் பது வரலாற்று நாவலின் ஓரம்சம் என நான் நினைக்கிறேன். அந்த மூலக்கில் பகுசமர் ஒரு வரலாற்று நாவலாகில்து.

அதை நிலமான்யச் சமூதாயத்தின்

சினைவின் போது

தோன்றும் இலக்கிய வடிவந்தான் நாவல் என்பர். மேலை நாட்டு நில மான்ய அமைப்பையும் நமது சமூகத்தின் நிலமான்ய அமைப்பையும் வேறுபடுத்திக் காட்டும் முக்கியபான் அம்சங்களில் ஒன்று இங்குள்ள சாதுக் கொடுமை. இந்தக் கொடுமையின் உக்கிரத்தை மையப்படுத்தி ஜிலங்கையில் தோன்றிய நாவல்களின் அளவிற்கு இந்தியாவில் நாவல் களதுகம் தோன்றுதது மேலதீணக்குரியதே. இதற்குக் காரணம், தமிழ் கத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களைக் கதாபாத்திரங்களாகக் கொண்டு இலக்கியம் படைத்தவர்களில் பெரும்பாலோர் அந்த வர்க்கத்திற்கு அப்பாறபட்ட நடுத்தர வர்க்கத்தையும் மேலதட்டு வர்க்கத்தையும் சேர்ந்தவர்கள். பலரு, குறவஞ்சி போன்றவற்றை எழுதிய கவிராயர்களிடமிருந்து நந்தனூர் சரிதத்திற்க கீத தனை பாடிய கோபாலகிருஷ்ண பாரதி தாகம் எழுதிய சின்னப்ப பாரதி உட்படப் பெரும்பாலோர் இந்த நிய துக்குள் அடங்குவர். அந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிலைடயிருந்து தோன்றிய ஒருசிலரும் மிச ஓரைய்வுல் அவர்களிடமிருந்து விலகி நகரங்களுக்கு வந்து தாம் சார்ந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடமிருந்து அன்னியப்பட்டுப் போகிறார்கள். ஆனால் சமுத்தில் அப்படியில்லை. டானியல், ஜீவா பொன்றாரூ ஒருக்கப்பட்ட மக்கள் மதுறயில் தோன்றியவாகள். அந்த மக்கள்காரு வாழுபவா, பொருநுபவர்... டானியல்!

அதற்குத் தமிழில் எழுதப்பட்ட உரையாடல்கள் புரியவில்லை என்பது தன்ஸாலும் அறநிலைச்சாட்டு. டானியல் உரையாடலகளை நிகழச் சுக்கள் மட்டுமல்ல சம்பந்தம் உத்தாந்தியாபப பயன்படுத்தவில்லை. பாத்திரப் பண்டபயப் புரோட்டைகளை மூலம் நிகழத்துகிறார். எங்கொதுறைச் சூழ்நிலை மக்குடும்பங்களிலையும் மூலமாக நிகழத்துக்கூடிய புரிய வேண்டும் என பற்றிக்கூற அரிய நம்பியல் எழுதனால் பாத்திரப் பண்டபய சிதைதயும். யவுதப்பண்ணிலையும், பாத்திரப் பண்டபயமும் நாவற் கடறுமான தத்தன முக்கியக் கூறுகளாகக் குறிப்பிடுவர். எனவே பாத்திரப் பண்டபய சிதைதயும் என்றால் நாவல்கள் கடறுமானம் அல்லவா சிதைதயும்?

மேலதட்டு வர்க்கப் பெண்ணின் ஒழுக்கக் கேடுகளை மட்டுமே டானியல் படம்பித்துக் காட்டுவதாக மற்று ஒன்று குற்றச்சாட்டு. ‘பள்ளு’ ‘குறவஞ்சி’ போன்ற இலக்குமயங்களில் ஆனால் வர்க்கத்தின் பாலியல் ஒழுக்கங்கள் மேனமைப் படுத்தப்பட்டும், தாழ்நிலை மக்களின் பாலியல் ஒழுக்கங்கள் கொச்சைப் படுத்தப்பட்டும் சித்தரிக்கப் பட்டிருப் பதை கேசவன் போன்றேர் நிறுவியுள்ளனர். அவை ஆனால் வர்க்கச் சார்பான பண்டப்புகள், பஞ்சமர் தாழ்நிலை மக்களின் சாபு நாவல்!

ஒரு விடயம் திருப்தி அளிக்கிறது. வழக்கமாக நமது பண்டப்பு

கனில் அழகியல் இல்லை என்று சொல்பவர்கள் கூட ‘பஞ்சமர்’ பற்றி அந்தக் குறையைச் சொல்ல தமிழகத்தில் முயற்சிக்கவில்லை. ஒருவேளை இனித் தொடங்கலாம். புத்தகத்தை எடுத்துப் பிடித்தால் படித்து முடிக்கும்வரை விறுவிறுப்பாக இலக்கியச் சுவை குன்றுமல் நகர்த்திச் செல்லப்பட்டிருக்கும் பாங்கு இந்த வகையில் அவர்களின் வாயைக் கட்டிப் போட்டிருக்கிறது.

இறதியாக இது ஒர் அரசியல் நாவல்தான். அரசியல் இல்லாமல் ‘எதார்த்தம்’ ஏது? ஆனால் வர்க்கத்துக்குச் சாதகமாகும் அறி மாணம் அல்லது கயமை, நடவுநிலைமை என்ற போர்ஸவையில் இந்த ந வலாசிரியருக்குக் கிடையாது. சந்தேகமில்லாமல் இது சார்பு நாவல் தான். எதுதான் சார்பு இலக்கியம் இல்லை? யாரைச் சர்ந்திருக்கிறது என்பதுதானோ பிரச்சினை?

II. மதிவாணன் காந்தைத் தமிழ்ச் சங்கப் பேராசிரியர்

‘‘மனித இனத்தின் வரலாறு அன்றிலிருந்து இன்றுவரை ஒரு யுத்தமாகவே இருந்து வருகிறது. இந்த யுத்தம் இன்றே நாளையே முடிந்து விடக்கூடிய ஒன்றல்ல’’ [பக்கம் 7] எனும் வரலாற்று உண்மையை உடனப்பட்டவர்டானி, ஆலால் ‘தத்துவத்தை’ வைத்துக் கொண்டு ‘கதை’யைத் தெடி முடிசுப் போட வேண்டிய தீவை அய்ருக்கின்றன.

‘‘இந்தப் ‘பஞ்சமரின்’ நாலும் ஒருவனாக நிற்கிறேன். அறுவர்ந்த பருவம் சுதல் இறுதியை இந்த மக்கள் கூட்டத்தில் சிரிச் பிரச்சினைகளால் பங்கு கொண்டு, இயங்கள் துவப்ப பட்டுக் கண்ணீர் விட்ட போலதல்லாம் சேர்ந்து கண்ணீர் விட்டு, சிறுசிறு வெற்றிகள் பெற்று மகிழ்ந்த பேசுதல்லாம் சேர்ந்து மகிழ்ந்து பல்வெறு கால கட்டங்களில் கூட்டாகவும் தனியாசவும் சாதிக் கொடுமைகளை எதிர்த்து நின்று, நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களோ எண்ணிக்கையற்றனவை’’ [பக்கம் 4]

இந்த அனுபவங்களே நாவலாய் உருவெடுத்திருக்கிறது. நாவல் என்று கூறுதலை விட வரலாறு என்பதே பொருத்தம். நான் அப்படித்த ச்சமூகச் சூழலுக்கேற்பப் புரிந்து கொண்டு,

‘‘சாதி அமைப்புத் தகரட்டும்! சமத்தவ நீதி ஒங்கட்டும்! உழுபவனுக்கே நிலம்! குடியிருப்பவனுக்கே சாணி. செய்திலா எர்களே விவசாயிகளே ஒன்று சேருங்கள்!’’ (பக்கம் 324)

இந்த வரலாற்றில் கூவி உயர்வுக்கொப்பாக ஆஸ்ய நுழைவுப் போராட்டத்தையும் அழுத்திக் கூறுகிறீர் டானியல்.

“நந்தாவில் சந்தசாமியார் சன்னிதானம் மனித இரத்தத்தாலும் தசைகளாலும் அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது. இன்னமும் விடிய வில்லை. விடிந்தாலோ தேர்த் திருவிழா!”

இப்படி நிறைவு பெறுகிறது நாவல். அந்தத் ‘தேர்த் திருவிழா’ நமது பண்பாட்டுணர்வில் எழுந்திருக்கிற ஒரு குறியீடாக நிற்கிறது. இந்தப் ‘பஞ்சமரின்’ கலைநயத்தைக் காட்ட இது ஒன்றே போதும்.

இன்னும் நிறைய முதல் தேர்ந்திருக்கிறது. ஆனாலும் இது அறிமுகம் நானே. நிச்சயம் விடியும்! ‘தேர்த் திருவிழா’ நிகழுமா!

சி. அறிவுறுவோன்

சம்பவங்களில் பாத்திரங்களைக் கைதாக்கி நாவல் படைப்பது என்பதைவிட சம்பவங்களிலிருந்து பாத்திரங்களை வார்த்தெடுத்து நாவலை உருவாக்குவது என்பது கடினமான காரியம் என்கிறார்கள். டானியல் அதை வாய்மாகச் செய்திருப்பதன் மூலம் அழகியவின் சிகரத்தைப் பஞ்சமரில் காண வைக்கிறார்.

நாவலாசிரியர் தி. சா. ராஜா அவர்கள், “வரலாற்றினும் நாவல் உண்மையான வரலாருக் கிருக்கிறது. அதற்குதாரணமாகப் பஞ்சமர் இருக்கிறது” என்றார். அந்த அடிப்படையில் இரண்டு விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும்.

செல்லப்பன் கட்டாடி சிறிசேனு கொல்லப்பட்டுவிடுவானே என்று தூங்கும்போதும் கவலைப்படுவது; பியதசா டிராக்டரில் கணேசனை ஏற்றிக் கொண்டு வந்ததால் வேதுப்பிள்ளைக் கமக்காரனின் ஆத்திரத்துக்கு இலக்காகி வேலையை விட்டுப் போய்விடுவது; மாயாண்டியைத் தவணிடம் ஜப்படைப்பதன் மூலமே தமிழனின் ஒற்றுமையையும் மேன்னமையையும் காப்பாற்ற முடியும்; ஜல்லையேல் சுங்கவாவரை வேலைக்கு அமர்த்தக் கொள்ள வலண்டிவரும் என்று மிரட்டும் சண்முகம்பிள்ளை முதல், ஸ்யார்க்கு மறுப்புத் தெரிவித்துவிட்டுச் சின்னப்பன் முதலியோர் வலவிபேறுவது ஆகிய சம்பவங்கள் நமக்கு ஒரு உண்மையைப் புலப்படுத்துகிறது.

பஞ்சப்பட்ட மக்களிடம் இனாவெறி தோன்றுவதில்லை. அது அவர்களுக்கு அன்னிய வர்க்கத்திடமிருந்து தொற்றிக் கொள்வதுதான் இனாவெறியை உடமையர்க்கம் உற்பத்தி செய்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடம் விதைக்கிறது. ஆனால் வர்க்கக் கண்ணேட்டமுள்ளவர்களால் அது நிராகரிக்கப்படுகிறது என்னும் உண்மை இலங்கை வரலாற்றுப் புத்தகங்களில் தேவிய இனம் பற்றி வரும் ‘உண்மை’ கூடும்

உடைத்துத் தொகுக்கிறது. அத்துடன் இலங்கையின் ஒருமைப்பாடு ஆதாரப்பட்டிருக்கும் சக்திகளை அடையாளங் காட்டுவதால் அது ஒரு பிரதீச நாவல் என்ற பண்பிலிருந்து விடுபட்டு முழு இலங்கைக்கும் உரியதாகிறது.

அடுத்து இந்திய வமிசாவழி தமிழ்நூலிய மாயாண்டி ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள்பக்கம் நின்று மடிவது இலங்கையிலுள்ள அகதிகள் பிரச்சினைக்கு சரியான் தீர்வினைக் காட்டுகிறது. இப்படி இந்தாவல் மக்களைப் படிப்பிக் கவும் செய்கிறது. இந்தியவில் வாழும் தமிழ் மக்களுக்குப் பஞ்சமர் வழியாகக் கிடைக்கும் இவ்வனுபவங்கள் இன்றைய குழலில் பயன்படும்.

தமிழகத்துப் பத்திரிகைகளின் பார்வையில்--

கலைஞர் ஆகஸ்டு 1982

இந்த நாவலில் சாதிக்கொடுமைக்கு எதிரான இயக்கத்தைத் தனது ஆலோசனைகள் மூலம் வழிநடத்திச் செல்லுகிற ஜியாண்னன், ஆதிக்கம் செய்யும் மேலான சாதியைச் சேர்ந்தவர்தான். அவரும் கோவியச் சாதியைச் சேர்க்க கிருட்டினன்றும், சின்னுச்சியுட் தாழ்த்தப்பட்ட பஞ்சமரோடு இணைந்துதான் போராடுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல; சாதியின் ஆதிக்கம் இன்றுவரை ‘நிலைத்திருப்பதற்கான காரணம் நிலவுடமை ஆதிக்கத்தின் மீது இந்தச் சாதிமுறை கட்டப்பட்டுள்ளதுதான்’ என்பதையும் தெளிவாக உணர்ந்து, போர்ட்ட வடிவத்தை அதற்கேற்றிருந்து போல அமைத்துக் கொள்ளதையும் இந்தாவலில் காணகிறோம்.

தனியணி(கூட்டு) 19, டிசம்பர் 1982

இந்த நாவலின் ஆசிரியர் டானியல் இலங்கை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடன் பிறக்குவார்ந்து, அவர்களின் தொழிலைச் செய்து, அவர்களின் இன்ப துன்பங்களில் பங்குகொண்டு அவர்களுக்காகவே போராடி வருபவர். இந்த நாவல் சமூகத்தில் நிலவும் பிரச்சினைகளுக்குப் பிரதானக் காரணம் ஒழுக அமைப்பு என்றும், அமைப்பு மற்றும் மூலமே பிரச்சினைகளைத் தூர்க்க முடியும் என்பதைக் கொள்கைபாய்க் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

தது. இந்த நாவல் யதார்த்தத்தின் உச்சத்தை எட்டியுள்ள தென்றூய் ஒரு சில குறிப்பிடத்தக்க சோஷலிஸ யதார்த்த நாவல்கள் வரிசையில் வைத்துப் பேசப்படும்.

தாங்கை மார்ச் 1981

சாதி ஒழிப்பு, இருப்பவன் இல்லாதவன் மோதல், தலைமறைவில் சிறு கூட்டங்கள் இவையெல்லாம் இருப்பினும் குரலை உயர்த்தாமல், ஆனால் அழுத்த வேண்டிய இடத்தில் அழுத்தி செயற்கை இல்லாதசூயேச்சையான போக்கில் பஞ்சமர் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொந்தளிப்பும் கோபாவேசமும் குழுறலும் நீறுத்த நெறுப்பாய், சுயமாய், தன்னிச்சையாய், இயற்கையாய் ‘பஞ்சமரில்’ நிகழ்கிறது. ஆசிரியரின் நிதானமான, ஆனால் கூர்மையான பார்வையினால் நாவல் அழுத்தமும் அழுகும் ஒருங்கே பெறுகின்றது.

நீல. பத்மனுபாஸ்

மனதூரை அக்டோபர் 1982

இது நாவல் மட்டுமல்ல, கதாசிரியனின் வாழ்க்கையுமே போராளிகளுக்கான ஆயுதமாக விளங்குகிறது. பூசனம் பிடித்துப் போன தமிழ் கலை இலக்கிய உலகில், இப்படி ஓர் அரிதான நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது இது ஒரு பிரகாசமான நாவல்.

புதிய நம்பிக்கை 30வது இதழ்

வரலாற்றுப் பூர்வமான ஒரு விஷயத்தைக் கருவாகக் கைக்கொள்ளும் நாவலாசிரியனின் பணி சாதாரணமானதல்ல. கடந்தகாலச் சம்பவங்களின் சத்தியமான பாதிப்புகளை நிகழ்கால வாழ்க்கை எதார்த்தங்களின் மீது இட்டு நாவலைக் கட்டும் போது, தனது லட்சியங்களை, கொள்கைகளைப் பெரிதம் பங்கப்படுத்தி விடுவதென்பது இயல்பு. அத்தோடு அப் படைப்பாளி ஓர் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவனுய் அறியப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில் எதிரியக்க விமரிசனங்கள் இல்லாத குறைகளையும் ஏற்றிக் கூறி வர்க்க சார்பு நாவலின் வல்லமையைச் சிறைத்துக்கும். இத்தகு அவத்தனங்களுக்கு அகப்படாமல், ஒரு வர்க்கத்தின் குறியீட்டுப் போராளியாக, பட்டவர்த்தனமாய் அறியப்பட்ட ‘டானியல்’ போன்ற ஒருத்தரின் படைப்பு சகல தரப்பினரையும் ஆசர்ஷித்திருப்பதும், அதன் ஆக்ரோஷமான ஆவேசத்திற்குச் சமாதானமொன்றும் கூற இயலாத சங்கத்தில் ஆட்படுத்தியிருப்பதும் இந்துப் படைப்பின் வெற்றியை நிருபணம் செய்கிறது. அதோடு வர்க்கப் போராட்டத்தின் படைக்கலங்களில் இதுவும் ஒன்றென நிச்சயமாகிறது.

அடக்குமுறைக்கு ஆட்படும் கலைஞரிடமிருந்து அழகியலுடன் பண்டப் பாக்கம் நிகழ்வது அழர்வமான வீஷயம். காரணம் அடக்குமுறைக்கு எதிராய்த் தவணைத் தற்காத்துக் கொள்ளும் போராட்டங்களிலேயே தனது காலம் முழுவதையும் பண்யம் வைக்கும், பயன்படுத்த வேண்டியதோர் அவர்மான வாழ்க்கை இந்த முதலாளித்துவ அமைப்பில் அவனுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதி வேலியை உடைத்துக் கொண்டு கலை இலக்கியப் பாதையில் கலை கலைக்கே வாதியின் நக்கல் நையாண்டித்தனங்கள் தரும் எரிச்சலை, ஆத்திரத்தை அடக்கியவாறு வர்க்க எதிரிகளின் மிகுபல ஆபத்துகளை முறியிட்டது முன்னேறியபடி கலாப்பூர்வமாய் கலை இலக்கியம் பண்டப்பது சாமான்மான சொல்லா? டானியல் ‘பஞ்சமர்’ நாவலில் சாதித்துக் காட்டியுள்ளார். யாட்டாள வர்க்கத்தில் அழிவில் வெளிப்பாட்டு உணர்வுகளை அசரத்தனமாய் அழுத்தி வந்த பிரமைகளையெல்லாம் மின்து, தனது பஞ்சமரின் வெற்றியால் மாக்ஸம் கார்க்கியின் வரிசையில் டானியாழும் நிமிர்ந்து திற்கிறோர்.

பொன் விஜயன்

இலங்கைப் பத்திரிகைகளின் பார்வையில் -

சீர்த்திரன்

செப்டம்பர் 1982

...“சாதிப் பிரச்சினை—பாதுபாடு முறைக் குழந்த பின்னுயா டானியல் இன்னமும் இத்துப் போன அக் கமிற்றைறப் பிடித்துத் தோக்குகிறார்களே?” அவர்கள் முகம் சுறித்துக்கொண்டு முன் வைக்கும் கேள்வி இதுதான்

....ஆரம்பத்தில் தேனீர்க் கடைகளில் உரிய முறையில் தாழ்த்தப்பட்ட வர்களுக்கு இடம் கொடுக்காத போதும் நிகழ்ந்த போராட்டங்களில் சுங்காளைக் கொலைச் சம்பவத்தையும், கொடிகாமம் கொலைகள் நிகழ்வினையும், மாவிட்டபுர ஆலயப் போராட்டச் சம்பவங்களின் பெறு பேறுகளாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் உரிமைகளைப் பறித்தெடுத்துக் கொண்டதனால் சாதி முறைகள் அற்றுவிட்ட தென்றால் பின்னால் நிகழ்ந்தத், நிகழ்ந்த கொண்டிருக்கிற சூதங் ஆலயப் பிரவேசப் போராட்டம் மிருசுவிலில் மரத்தைத் தறிக்கூலிந்ததீக் கொலை செய்யப்பட்ட சம்ப

வம், எழுதுமட்டுவானில் வீட்டை எரித்துக் கொள்ள செய்ததும் அல்ல மல் பாடசாலைக்குச் சென்று கொண்டிருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களின் புத்தகங்களைப் பறித்து சந்தியில் குமித்துப் போட்டு எரித்ததும், கம்பர்மலையிலும் புன்னுலைக் கட்டுவானிலும் தட்டுவம், சிரட்டை ஒழிப்புப் போராட்டங்களும் எதனைக் காட்டுகிறது?

சாதி முறைகள் முற்று முழுதாக இம் மன்னில் இருந்து அற்று விட்ட தையா? ஒழித்துக் கட்டப்பட்டு விட்டதையா?

அவ்வகையில் இந்நாவல் இலங்கை வடபகுதி தமிழ் மக்கள் வாழ்கின்ற பகைப்புலத்தில் நிகழ்ந்த, நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற பஞ்சமர்கள் உயர் குலத்தவர்கள் என்பவர்களுக்கிடையே நடைபெறுகிற போராட்டங்கள், அடக்குமுறைகள் என்பன போன்ற உண்மைத் தகவல்களைத் தொகுத்துக் கூறும் நாவலாக இருப்பதனால் குறுகிய கால வரலாற்றைக் கூறுகின்ற நூலாகவும், நீண்ட காலம் நின்று வாழுக் கூடிய, வைத்துப் பேணப்பட வேண்டிய நூலாகவும் கணிக்கப்பட வேண்டியது.

நாவலில் திரு. டானியல் கோடிட்டுக் காட்டுகின்ற சமூகத்தில் உயர் குலத்தவர்களிடையும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களிடையும் வர்க்கக் குற்ற மையை பின்வடுத்தாமல் சித்தரித்துச் சொல்வதனைக் காணலாம்.

பூரணிமைந்தன்

தினாரண் வாரமஞ்சா

அக்டோபர் 24, 1982

பஞ்சமர் என்ற இந்த நாவலை ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை ஆர்வங் கெடாது வாசித்தேன். சுவாரஸ்யமாக இருந்தது. இதற்குக் காரணம் விறுவிறுப்பாகவும் அடுத்து என்ன நடக்கப் போகிறதோ என்ற ஜயப் பாட்டைப் புகுத்தியும் நாவல் எழுதப்பட்டிருப்பதுதான். கணேசலிங்கனின் வார்த்தைகளில் சொல்லுவதாய் இருந்தால் ‘சென்சேஷனல்’ தன்மை பஞ்சமரில் நிறைய உண்டு. டானியல் இந் நாவலில் மேட்டுக் குடியைச் சேர்ந்த மனமான பெண்களும், கண்ணியரும் தமது செக்ஸ் தேவைகளுக்காகத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் தேவைகளை நாடுவதாய் காட்டுகிறார். தகத்துறவு என்பதைச் சித்தரிக்க வேண்டுமாயின் அது எந்த வர்க்கத்தில் காணப்பட்டாலும் உள்ளது உள்ளபடி காட்டப்பட வேண்டும். மேட்டுக்குடியினர் மாத்திரமே ‘காமக்கிழத்தி’ களாக இருக்கிறார்கள் என்று பொருள்பட்டவோ, குடிசை வாழ் மாந்தரே அசத்தமானவர் என்று பொருள்பட்டவோ எழுதுவது வாழ்க்கையைப் புறநிலையில் நின்று அவதானித்ததாக அமையாது.

பஞ்சமர் நாவலைப் படித்ததும் எனக்கு இந்த நிலவு-பையாளர் மீதும்

மனிதாபிராணமற்ற முறையில் கூடன் மனிதப் பிறவிகளை வகுதப்பவர்கள் மீதும் புத்தறிவு பெற்றிருந்தும் போலிச் சம்பிரதாயங்களைத் தமது அனுகூலத்திற்குப் பயன்படுத்துபவர்கள் மீதும் ஆத்திரம் எழுந்தது அந்த விதத்தில் பஞ்சமர் தூண்டி இயக்கக்கூடிய ஒரு நாவல் என்னாம் இது நிச்சயமாக நாவலின் வெற்றிபாகும். அதே சமயம் பாத்திர சிருஷ்டி பலவீனமுடையதாக இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும்.

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

நாவல்

3 ஜூலை 1982

“நாவல் இலக்கியம் தான். ஆனால் இந்த இலக்கிய வகை வரலாற்று நேர்மையூடைய ஒர் ஆவணமாக வாழ்க்கையை எடுத்துக்காட்டும் மூல கங்களில் ஒன்றாக அமைந்துள்ளமையை டி. எச். லோறான்ஸ் முதல் டானியல் வரை...!” கண்டுள்ளதாக பேராசிரியா கா. சிவத்தம்பி ஒரு முறை குறிப்பிட்டதை டானியலின் இரண்டு பாகங்களும் சோந்த பஞ்சமர் நாவலை மீண்டும் மீண்டும் படிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும்போது எல்லாம் ஞாபகப்படுத்தவே செய்கின்றது. உறுத்தவும் செய்கின்றது... பஞ்சமர் நாவல் கடந்தகால, சமால நிசம்புகளைச் சித்தரிக்கும் புரட்சி-கர யதார்த்த வரலாற்று நாவல் என்ற தெளிந்த உண்மையை துலாம் பரமாக எமக்குப் பளிச்சிட வைக்கிற போது டி. எச். லோறான்ஸையும் மார்க்களிம் கார்க்கியிலிருந்து கேட்டானியல் வரை என்ற மதிப்பிட்டு முன்வைப்பே சிறப்புக்குரிப்பிதன பஞ்சமர் நாவலைப் படிப்போர் நிட்சயம் உணரவும்.

ஙங்கு க்கரன்

பஞ்சமரின் பதிப்புனரயிலெந்து . . .

... “இந்த நாவலின் இலக்கிய ஸ்தானம் பற்றி இன்னும் பலருக்கு அபிப்ராய பேதம் இருந்து வருவதும் — அவர்கள் தங்கள் உயர்த்திய காலர்களைப் பற்றி இழுத்துப் புரண்டு விபரீதமான கருத்துக்களை உதிர்த்து வருவதும்—இந்த நாவலின் வெற்றியே! தமிழகத்து சில பத்திரிகைகளில் இந்த வீமர்சனக் குஞ்சகள் இந்த நாவல் பஞ்சமரில் சித்திரிக்கப்படும் ஜாதி ஒடுக்கு முறை இலங்கையில் இல்லை என்பன போன்ற விஷக் கருத்துக்களை எழுதியிருப்பதும் — இலங்கையிலிருந்து தமிழகம் வந்து சென்னை இலக்கிய மேஜைகளில்—யாழ்ப்பாணம் பற்றி இங்கு எதுவும் சொல்லலாம் தட்டிக் கேட்க யார் இருக்கிறார்கள் என்ற தெரியத்தோடு இலக்கியப்பேச்சுப்பேசிக் கொட்டி முழுக்கிவிட்டுப் போயிருப்பதும் — தமிழ் காக்கும் பண்டிதர் சிலர் ‘பஞ்சமரை’ ப் பெரிதும் புகழ்ந்தெழுதிப் பின்னர் மறு பரிசீலனைக்கு அந்த நாவலை உட்படுத்த வேண்டும் என்று மறுபடி கூறிவருவதும் இந்த நாவல்பற்றிய இவர்களது பயத்தை வெளிச்சமாகக் காட்டுவதோடு இன்று மறுபடியும் இந்த நாவலுக்கு உரத்தையே அளிக்கிறது.

இவர்களுக்கெல்லாம் பதில் இந்த நாவலே. திட்டவட்டமான நம்பிக்கையுடன் கூடிய அரசியல்—உலகளாவிய நோக்கு—மனித நேயம்—எழுத்திலும் வாழ்விலும் ஒரேவிதமான நேரமை—நிஜமான உணர்ச்சியுடன் கூடிய அறிவின் உத்வேகம்—அதிலும் ஒரே விதமான சுருதி சுத்தமான அழகு இவைகளை எப்போதும் டானியலிலும்—டானியல் வாழ்விலும்—டானியல் எழுத்திலும் ஒரே நேரத்தில் காணலூடிகிறது. இனி இவைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டியதும் இலக்கியத் தன்மையை நிருபிப்பதும் தமிழகத்து மக்கள்! மிக நீண்ட இலக்கிய வரலாறு உள்ள தமிழில் ‘பஞ்சமர்’ ஒரு முக்கியமான திருப்பம். இது பலருக்கும் புரிய அதிக காலம் ஆகாது.”

— சு.எ.ம். எஸ். ப்ரகாஷ்.

“ நல்ல இலக்கிய மென்றால் எத்தனை நந்திகள் வழி மறித்துப் படுத்துக் கொண்டாலும் அவை உரிய ஸ்தானத்தை அடைந்தே திரும். பணைமரத்தில் ஊசியைச் சொருகிக் கொண்டு சுமந்து நடந்த பரமாரத்த குருவின் சீடர்களைப்போல எத்தனையோ சுமந்து வந்தாலும் பரங்கிக்காய் குதிரை முட்டை ஆகிவிடாது,”

வாழ்க்கையியரு ஒத்துப்பயணம் !
வழித்துவைகள் ஏராளம் !
வருஷங்கள் வைக்கைக்கு
நம்பிக்கைக்கை மே மூபாளம் !

● எட்டுக்கள்

இதூய்த் தூமடப்பீண் எதிரிலானீயாக
எட்டுயங்கள்க் கட்டடப்பங்கள் யும்

பூத்திய நூற்று பிசிவைதூ

— பொது

● ●

தூப்பிப்பறைவ நூட
விகாந்திக் கலைக்கும்
ஒரு பருவம் இருக்கிறது
பறக்கணிப்பே துஞ்சுகளின்
புதுவழிவாப் பலாத்து !
அதன் பின்னால்
ஒருக்கு பார்த்து

2. ஸ்வதங்களாம் தினாறும்.
நம்பிக்கைக்கை மே மூபாளம்

எங்கள் குடும்பங்களின்
நம்பிக்கைக்கை மே மூபாளம்

— வ. ஜி. ச. கோவைவன்

● எட்டுக்கள்
இதூய்த் தூமடப்பீண் எதிரிலானீயாக
எட்டுயங்கள்க் கட்டடப்பங்கள் யும்
முத்தியை பதிக்கும் சித்திரப் போட்டுகள் !
★ முகத்தியை கிழிக்கும் நக்கீரப் பார்வைகள் !
★ அன்றலர்ந்த செந்தமிழின்
ஆத்கங்கள் பூக்கவரும் அற்புக்கேகாலங்கள்
★ சொந்த மண்ணின் சுகந்தங் கமழுவரும்

இந்த யண்ணின் மைந்தர்களை

சீனப்பக்கட்டுப்
ஏடு—உமிழுக் கிளக்கியப் பலஸ்கள் !

போன். வீஜையன்
இதழாசிரியர் - வெளியீட்டாளர்
தெற்குத்தெறு
(தேவி) அல்லிந்கம்

626 531

நூத்து இலக்ஷியக் குரல்

கே. டானியலுடன் ஒரு யேடி

நடுத்தரமான உயரம். வெள்ளை வேஷ்டி. சிமிண்ட் கலர் சர்ட் கண்ணுடிக்குள் மின்னும் சாம்பல் நிறக் கண்கள். தீர்க்கமான பார்வை சிவந்த நிறம். தளர்ந்த உடல். அசப்பில் பார்க்கும் போது மிகுந்த கோபக்காரரைப் போன்ற தோற்றம். பேசினால், சிரித்தால்... பச்சைக் குழங்கதை. இயக்கம் பற்றியும் இலக்கியம் பற்றியும் பேசத் துவங்கினால் முகம் இறுகி விடுகிறது. கம்பீரமான தோற்றத்துடன் — ஆனால் மிகமிக எளிய வார்த்தைகளில் ரொம்பவும் சிக்கலான பிரச்சினைகளை எல்லாம் அலசுகிறோர் இவர்தான் டானியல்!

‘உலகங்கள் வெல்லப்படுகின்றன’ என்கிற சிறுகதைத்தொகுதிக்காகவும், ‘பஞ்சமர்’ என்ற நாவங்காகவும் ஈழத்தின் மிகப் பெரிய இலக்கியப் பரிசாகிய சாகித்ய மண்டலப் பரிசு இவருக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பரிசு மட்டுமா கொடுத்தார்கள்? பதினேறு மாதம் சிறையிலும் அடைத்தார்கள். தனிக் கொட்டடி— சர்க், ரை வியாதி— இத்தனைக்கும் மத்தியில் ‘பஞ்சமர்’ நாவலின் இாண்டாம் பகுதியை எழுத்துவுர்கின்ற டானியல்! டானியலைப் போன்று ஒரே சமயத்தில் இயக்கவாதியாவும், இலக்கியவாதியாகவும் இருக்கிறவர்களைச் சமாளிப்பது என்பது ஆனாலும் வர்க்கத்துக்குப் பிரச்சினைதான். வெளியே விட்டால் இயக்கம் ஆமைத்து மக்களைத் திரட்டுகிறாரே என்று உள்ளே பிடித்துப் போட்டால் அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு இலக்கியம் எழுதி அதே காரியத்தைச் செய்கிறோர் — இவரை என்ன செய்வது?

1926 ஆம் ஆண்டு இலக்கையைல் யாழ்பாணப் பிரதேசத்தில் பிறந்த திரு கே. டானியல் கடந்த 85 ஆண்டு காலமாக சாதி, சமூகக் கொடுமை:ளை எதிர்த்துப் போராடி வருபவர். தீண்டாழை ஒழிப்பு இயக்கத்தைத் தலைமை தாங்கி நடத்தி வருபவர். மனைவியும் ஆறு பிள்ளைகளும் உண்டு. அவர் படித்ததெல்லாம் மக்களிடம்தான்; பள்ளிப் படிப்பு ஜந்தாவை வரையிலுமே. இலங்கைத் தாழ்த்தப்பட்ட பஞ்சம

சாதிகளில் ஒன்றுகிய வண்ணூரச் சாதியைச் சேர்ந்தவர். இளமையில் வறுமை. செய்யாத தொழில்களில்லை — லாண்டரி, சோடா விற்பது, பெயின்றிங், மீன் பிடிப்பது உட்பட...

முதலில் காந்தியவாதத்தையும், பின்னர் சுயமரியாதை இயக்கத்தையும் ஏற்றுச் செயல்பட்டிருக்கிறார். 1949 - வில் ஒன்றுபட்ட இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவராகிய ஜீவா அவர்கள் தலைமைறவு வாழ்க்கையில் இலங்கை வந்திருந்த போது அவருடன் டானிய ஹக்கு தொடர்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாரதியார் கவிதைத் தொகுதி ஒன்றை ஜீவாடானியலுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். ஜீவாவின் தொடர்பு டானியலை மார்க்சியத்தின் பக்கமும், இயக்கத்தின் பக்கமும் ஈர்த்திருக்கிறது.

மூன்று முழு நாவல்கள், இரண்டு தொடர் நாவல்கள், 350 சிறுகதைகள், பல நாடகங்கள் எழுதியிருக்கிறார். சிங்களம், ஆங்கிலம் ரூஷிய மொழி ஆகியவற்றில் இவரது கதைகள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. ‘சரஸ்வதி’ ‘நாமரை’ போன்ற தமிழக முற்போக்கு இயக்கங்களைச் சார்ந்த இதழ்களில் இவரது கதைகள் ஏராளமாக வந்திருக்கின்றன.

‘பஞ்சார்’ நாவலின் இரண்டு பாகங்களையும் சேர்த்து வெளியிடுவதற்காகத் தஞ்சையில் மூன்று மாத காலம் நங்கியிருந்த டானியல் அவர்களை அநேகமாக ஒவ்வொரு நாளும் நாங்கள் சந்தித்து உரையாடியிருப்போம். ஓந்தட்டை போடாத மேனியிடன் கட்டிலில் இரண்டு கைகளையும் ஊன்றிக் கொண்டு அழகான யாழ்பாணத் தமிழில் அவர்களுக்கிடம் பேசிய பேச்சுக்களை எல்லாம் தொகுத்து வெளியிட ஆசை தான். முடிகிற காரியமா?

அவரது சர்வதேசிய அரசியல் கண்டுப்பட்டங்களிலும், நடைமுறைகளிலும் எங்களுக்கு கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. எங்களிடமும் அவருக்கு நிறைய கருத்து மாறுபாடுகள் உண்டு. இவை எல்லாவற்றையும் மீறிய ஒரு தோழமை உணர்வு, இந்த உலக விடுதலைக்கான அந்த ஒப்பற்ற ஈத்துவத்தின் மீதுள்ள நம்பிக்கை ஆகியவை எங்களை ஒன்று சேர்த்தன.

அந்த ஒப்பற்ற மனிதரைக் கப்பலேற்றி விடுவதற்கு ராமேஸ் வரம் வரை செல்லும் நல்வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. கப்பற் பயணி களை குண்டர்களை வைத்து ஆடு மாடுகளைவிடக் கேவலமாக நடத்துகிற துறைமுகத்தில் டானியலுக்கும் அவரது நண்பர் சோமாஸ் கந்த

ஞக்கும் டிக்கெட் வாங்கிய பிறகு மாலையில் சற்று ஆறுதலாகக் கடற் கரைக்குச் சென்றிருந்தோம்.

இனிய மாலைப் பொழுது, பின்னணியில் கம்பீரமாக ராமேஸ் வரம் திருக்கோவிற் கோபுரமும் காஞ்சி காமகோடி மடத்து மாட கோபு ரத்தில் சீடர்கள் புடைகுழந்த ஆதிசங்கரரின் உருவச் சிலையும். தூரத் தில் அடுத்த நாள் இலங்கைக்குப் புறப்பட இருக்கிற கப்பல்; ஏராள மான மீனவத் தோணிகள் அடுத்த நாள் வயிற்றுப் பாட்டிற்காக அலை கடலில் எங்கெங்கோ, வெகு தூரத்திற்கு மிதந்து கொண்டிருக்கும் காட்சி. கடலில் இறங்கி யாத்ரீகர்கள் குளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் கணவன் ப்ளைவியர் ஒருவர் கையை ஒருவர் பிடித்துக் கொண்டு கடலில் மூழ்கி மூழ்கி எழுகின்றனர். வீறுட்டுக் கத்தக் கத்தக் குழந்தைகளை கடலில் முழுக்கி எடுத்துச் செல்லுகின்றனர். ஒரு ஜம்பது கெஜி தூரத் தில் அமார் பத்து இனம்பெண்கள் கடலில் மூழ்கி விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். உடலை இறுக்கிய வண்ண வண்ண உடைகள். அலைகளை மீறி எழும் அங்கங்கள் மாலைச் சூரியனின் பொறுக்கிர்கள் பட்டு மின்னுக்கள் நிற்கின்றன. கரையிலிருந்து குறுக்குறுக்க பார்த்துக் கொண்டிருப்போரைப் பற்றிக் கொஞ்சமும் கவலைப்பாட்டாமல் அலைகளோடு எம்பி எம்பிக் குதித் துக் குதித்து... உடப்போடு ஒட்டிய உடைகளோடு ஒருவர் மீது ஒருவர் தலைணீரை வாரி இறைக்க... அந்த நீர்த் துளிகள் அந்திப் பொழுதின் வாண்ணக் கதிர்கள் பட்டு ரத்தினக் கதிர்களாய் ஜவலிக்க, அதற்குப் போட்டியாக அந்தப் பெண்கள் சிரிக்க...

“ஏரி... வயிற்றுப் பாட்டுக்காகக் கால் கடுக்க அவ்வளவு நேர மாய் தண்ணேயில் திக்கிருக்களே அந்தப் பெட்டைகள், அவைகளையும் கொஞ்சம் போய்ப் பார்ப்பம் வாங்க தமிழ்” என்கிறுர் டானியல்

மிக அருகில் ஒரு தோணி. கரையருகில் கடலுக்குள் கால் ஊன் றி வலை போட்டிருக்கிறார்கள். நான்கு மீனவப் பெண்களும் மூன்று மீனவர்களும் பஜை ஒலைகளைத் தோரணம் போல் கட்டிய ஒரு கயிற்றை தலைணீரில் போட்டு ஸாவகமாக இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“இதற்குப் பெயர் கொண்டோடி வலை. கரையருகில் தான் இதைப் போடலாம். இப்படி ஒலைகளை இழுப்பதனால் மீன்கள் வெருண்டு வலைப் பக்கமாக ஒமும்” என்று கூறிச் சட்டென்று உட்கார்ந்து மண்ணில் விரலால் கீறி அந்த வலைபோடும் விதத்தைப் படம் போட்டுக் காட்டுகிறார்.

“அங்கேயெல்லாம் இதை ஆண்கள் தான் செய்வார்கள். இது ரொம்ப ஆபத்தானதும் கூட. முக்குக் கூராக ஒரு மீன் உண்டு. அது வேகமாகப் பாய்ந்து வரும் போது எதிரேயாரவுது ஆள் இருந்து விட்டால், மார்க்கைப் பிளாந்து கொண்டு முதுகு வழியே வந்து விடும். இப்படி பல்பேர் செத்திருக்கிறார்கள்.

பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே, ஆர்ப்பாட்டமாகக் குதித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்த அந்த இளம் பெண்கள் உல்லாச விசைப் பட கொண்றில் ஏறி விரர்... ரென்று நீரில் பாய்ந்து தூர... தூரப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பெண்கள் வளையைச் சுற்றி, படகில் போட்டு விட்டு, படகை மேலும் சுற்று உள்ளே கடல் பக்கம் தள்ளி, படகில் தாவிக் குதித்து பக்கத்திற்கு மூவராக உட்கார்ந்து கொண்டு படகை வளிக்கத் தொடங்குகிறார்கள்.

“தம்பி... என்ன ஒரு வேடிக்கையான முரண்பாடு பார்த்தீங்களா? அருகருகே இரண்டு காட்சிகளை. இப்படிப் பார்ப்பது ரொம்பவும் அழிவுமில்லையா? அந்தத் தொழிலாளிப் பெண்கள் எவ்வளவு கம்பீரமாகத் துடுப்பு போடுகிறார்கள்! இங்கே வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு ஆண் யின்னையாவது இப்படிப் படது வளிக்க முடியுமா?”

ஆம்! அந்தக் காட்சி ரொம்பவும் கம்பீரபாகக்கூடன் இருந்தது கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை கருதீலக் கடல்... கடல். பிஸ்புறம் சாய்ந்து சாய்ந்து... கைக்களைச் சுழற்றிச் சுழற்றி... உடலை முன்னே சரித்து மறுபடியும் பின்புறம் சாய்ந்து... அந்தப் பெண்கள் துடுப்பு வளிக்கிற காட்சி... ஓ! என்ன ஒரு விண்டுரைக்க முடியாத அற்புதம்!

அந்த இரண்டு காட்சியிலும், எதில் உண்மையான அழகு மறைந்து கிடக்கிறது, எதை விவரிப்பது உண்மையான அழகிப்பாகும் என்கிற கேள்விக்கெல்லாம் சுடுதியில் விடை கிடைத்தது போல் இருக்கிறது. உண்மையே அழகு என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். உழைபே அழகு என்று அன்று டானியல் சுட்டிக் காட்டிய காட்சியில் புரிந்து கொண்டேன். அந்தப் படது பார்க்கவேப் புலத்திலிருந்து மறையும் வரை டானியல் பார்த்துக் கொண்டே நிற்கிறோம். அவரை அது வெகுவாகப் பாதித்து விட்டது என்று உணர்ந்தேன். விரைவில் ஏதாவதுதாரு படைப்பில் அது வெளிப்படாமலா போகும்?

காலையில் கப்பலேற வேண்டும். இரவு இரண்டு மணி வரை பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவர் பேசியவற்றை நான் குறிப்பெடுத்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தவுடன் நிதானமாகப் பதில் சொல்லத் துவங்குகிறூர்டானியல்.

கேள்வி: இலங்கையில் சாதிக் கொடுமைகளைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்?

பதில்: சென்ற ஆண்டு மாசி மாதம் ‘எழுதுமட்டுவான்’ என்ற இடத் தில் பள்ளிக்கூடம் போன தாழ்ந்த ஜாதிப் பின்னைகளின் புத்தகங்கள் நொட்டுக்கள், சிலேட்டுக்கள் ஆகியவற்றைப் பிடுங்கி நொறுக்கிக் குவித்து ஏரித்திருக்கிறார்கள் உயர் சாதி வகுப்பு வெறியர்கள். யாழ்ப்பாண நூல் நிலையத்தைச் சிங்கள இன வெறியர்கள் கொஞ்சத்துவ தற்கு காட்டுகிற நியாயம் — தமிழர்கள் படித்து முன்னேறி சிங்களவருக்கு மேலாக வந்து விடுகிறார்கள் என்பது. தாழ்ந்த சாதி மக்கள் படித்து முன்னேறி உயர்ந்த சாதியினருக்கு மேலாக வருவதைத் தடுப்பதற்காக அவர்களது புத்தகங்களைப் பிடுங்கிக் கொஞ்சத்துவது நியாயமென்றால், யாழ்ப்பாண நூல் நிலையத்தைக் கொஞ்சத்திய கொடுமையும் நியாயம்தானே! காரியாம்சத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இரண்டும் ஒன்றுதானே!

கேள்வி: இலங்கையில் நடைபெறும் இனக் கலவரங்களுக்கு அடிப்படை என்ன?

பதில்: கலவரங்களுக்கு அடிப்படை பொருளாதாரப் பிரச்சினைதான் 1959ல் பண்டாரநாயகா தலைமையில் உருவாகிய முதல் தேசிய அரசின் தோற்றுத்தோடு சிங்கள மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் மொழிக்கு முக்கியியந்துவாய் ரொடுக்கும் எண்ணத் திற்கு தோற்றுவாய் ஏற்பட்டது. எனவேதான் தனி சிங்களம் என அவை ஆக்கியது. அது ஆக்கப்பட்டதன் மேல்தான் தமிழர்கள் கொதித்தெழுந்து அதற்கு எதிரான சிலேகத்தை முதல்மைப் படுத்தத் துவங்கியது. இவ்வாறு அவை முதன் கார்ப்படுத்தத் துவங்கிப்பு, திரிகோண மலைத் தளத்தைத் தேசிய மயப்படுத்தல், பாடசாலைகளை தேசியமயப்படுத்

தல் போன்ற முற்போக்கான நடவடிக்கைகளுக்கும் எதிராக தமிழர் தலைவர்கள் வாக்களித்தனர். ஆகையினால் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இவர்கள் பிற்போக்கானவர்கள் என்ற எண் ணம் கூடக் கூடக் கூடிப் போய் விட்டது. தொடர்ந்து அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளின் விளைவாத் தமிழ்மக்கள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். அவர்கள் உத்தியோகம், பொருளாதாரமெல்லாம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் தமிழர்களின் கோரிக்கைகள் நாட்டின் பொதுக் கோரிக்கைகளுடன் இணைந்து ஸ்ரீக்கவில்லை தனியாக நிற்பதுதான் வகுப்புக் கலவரங்கள் மேலோங்கு வதற்குக் காரணம்.

கேள்வி: அப்படியானால் இன்றைய இனக் கலவரங்களுக்கு முழுக் காரணம் தமிழர்கள்தான் என்கிறீர்களா?

பதில்: இல்லை இந்தத் தவற்றுக்கு முழு முதற் காரணம் தமிழர்களென நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் தமிழர்களின் கோரிக்கைகள் மொத்த மக்களின் கோரிக்கைகளோடு ஒத்துப் போகாத காரணியை பிற்போக்கான சிங்கள வகுப்புவாத வெறியர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர்.

கேள்வி: தனி ஈழம் கோரிக்கை சாத்தியமா?

பதில்: சாத்தியப்பட்டதல்ல

கேள்வி: ஏன்?

பதில்: நியாயங்கள்: இலங்கையினுடைய முழு நாட்டினுடைய அமைப்பு. இவர்கள் கோரும் தனி ஈழத்தில் மேற்பக்கம் தனியாக வும் கீழேயுள்ள தமிழ் மக்கள் வாழும் பகுதிகள் அங்கும் இங்கும் தனித் தனியாகவும் துண்டாடப்படும். இத்தகைய ஓர் தனிநாடு பூகோள் ரீதியாகச் சாத்தியப்படக் கூடியதல்ல தமிழர்கள் வாழும் பகுதியின் சுற்றுச் சார்பும் தனி நாட்டிற்கு ஏற்றதாக இல்லை. இலங்கையில் கோரப்படும் இந்தத் தனி ஈழம் என்னும் பகுதியில் ஒரு நாட்டிற்குத் தேவையான மூலா தாரமான மூலப் பொருட்களும் இல்லை.

கேள்வி: தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் இடையே முரண்பாடு கன் தோன்றி வளர்ந்த வரலாற்றைக் கொஞ்சம் சொல்லுங் களோன்

பதில்: செல்வநாயகத்திற்கு முற்பட்ட தமிழர் தலைவராகக் கருதப்பட்டவர் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம். இலங்கையில் சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்யப்படுவதற்கு முன் சுதந்திரக் கோரிக்கைகள் இலங்கை மக்களால் வைக்கப்பட்ட போது, இந்த ஜி. ஜி பொன்னம்பலம், ஆட்சி முறையிலும் அரசாங்க நியமனங்களிலும் 50க்கு 50 தமிழர்களுக்குப் பங்கு தந்தால்தான் இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கலாம் என வலியுறுத்தியது சிங்கள மக்களை மிகவும் பாதித்தது. சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்யப் பட்டவுடன் பொன்னம்பலத்தின் காலத்தில் இருந்து தமிழர்களின் தலைவராக மாறிய செல்வநாயகம் மகாராணிக்குத் தந்தி மூலம் சுதந்திரம் தேவையில்லை என அறிவித்ததும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பெரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது மற்றது — நாடெங்கும் தொழிலாளர் எழுச்சிகள் மீறி நின்ற காலத்திலே, இலங்கைத் தொழிலாளி வர்க்கம் பொது, போராட்டங்களிலே ஒன்றுகச் சேர்ந்திருக்கக் கூடிய நிலைமையிலே ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம். அந்த முழுத் தேசத்திற்கும் உள்ள உரிமையில் இந்தியத் தொழிலாளருக்குரிய கணக்கை குறைத்து மதிப்பிட்டு அவர்களுக்கு பிரஜா உரிமைகளுக்கு மாற்று நடவடிக்கைகளை அன்றைய அரசுடன் சேர்ந்து எடுத்தார். இரண்டாவதாக, செல்வநாயகம் தமிழர்களினது செல்வாக்குப் பெற்ற தலைவராக வந்தவுடனேயே முழுத் தேசத்தினுடைய தொழிற்சங்க ஐக்கியத்திற்கு மாற்றுக் கூடியது. ஏற்கெனவே சிங்கள மக்களிடமிருந்து வெறுப்பு அதிகரிக்கக் கூடிய செயல்ராட்டை உள்ளடக்க

கேள்வி: தனி ஈழத் தீவிரவாத ‘விடுதலைப் புலி’ இளைஞர்களைப் பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

இப்போதைய தமிழ் இளைஞர்களுடைய இயக்கமானது, அடிப்படையில் நாட்டுப் பிரிவினையை ஆதாரமாகக் கொண்டது எனக் கருதக் கூடியது. ஏற்கெனவே சிங்கள மக்களிடமிருந்து வெறுப்பு அதிகரிக்கக் கூடிய செயல்ராட்டை உள்ளடக்க

கியதாகவும் நிற்கிறது. 1971ம் ஆண்டு இலங்கையில் நடந்த
 'செகுவாரா' இயக்கத்தினுடைய தவறான படிப்பினையை
 இவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாதது வருந்தற்குரியது
 முழு நாட்டினுடைய பொதுவான விடுதலையை முன்னெ
 டுத்துச் செல்வதற்கு இது இடைஞ்சலராக இல்லை என்று
 இன்று அவர்களாலேயே துணிந்து கூறிவிட முடியாத ஒன்று
 கும். எந்த இனம் உரிமை பெறுவதாக இருந்தாலும், அந்த
 இனம் நாட்டிற்குப் பொதுவான வர்க்க நிலைப்பாடுகளை
 முன்னெடுத்துச் செல்லாத பட்சத்தில் அது வெற்றி பெற முடியாது என்பதும் என்னுடைய அபிப்பிராயம் ஆகும். உதாரண
 த்துக்கு இன்றைய உலக நாடுகளில் தேர்ண்றியுள்ள இது
 போன்ற இயக்கங்கள் முன்னேற முடியாமல் தவிப்பதை இவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மற்றது — தமிழர்களைத்
 தலையை தாங்கி நடத்தக் கூடிய தலைவர்கள், தனியாக
 இன ரீதியிலான அரசியலை நீண்ட காலமாக வளர்த்து வந்த
 -தன் பிரதிபலிப்பே இவர்கள் எனச் சொல்லலாம் இதை இன்
 றைய தமிழர்களும், பொதுவில் சிங்களப் பகுதியில் இருக்கக்
 கூடிய நல்லெண்ணைம் கொண்ட சிங்களவர்களும் ஆழமாக
 யோசிப்பதற்கான அறிகுறிகள் தென்படுவது விரும்புதற்குரியது.
 வகுப்புவாதச் செயல்பாடுகளினால் நடந்து முடிந்துவிட்டச் சம்பவங்களை, முன்பு எப்போதையும் விட இன்று இலங்கையில் சகல மக்களும் கவலையிடுன் நோக்குகின்றனர். சிங்களவர்களில் குறிப்பிடக் கூடிய பல புத்த சந்தியாசிகள், கல் விமான்கள், நீண்ட காலமாக இடதுசாரி அரசியல் உணர்வு கொண்டவர்கள் ஆகியோர் ஆங்காங்கே கண்டனங்கள் தெரி வித்து வருவதும் குறிப்பிடத் தக்கது. இந்த நல்ல சூழ்நிலையைக் கெடுப்பது தீர்க்கத் தரிசனமான ஒரு அரசியல் பார்ஸவை ஆகாது.

கேள்வி: சாதாரண மக்களுக்கும் இந்த இனக் கலவரங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்கள்.

பதில்: தமிழ் மற்றும் சிங்களச் சாமான்ய குடும்பங்களிலிருந்தும், சாதாரண மக்களிடமிருந்தும் இந்தக் கலவரம் தோன்றவில்லை அவர்கள் பிரச்சினை வேறு. வாழ்க்கையின் நெருக்கடி அது இனம், மொழி, ஜாதி என்கிற பிரச்சினைகள் எல்லாமே மெத்துப் படித்த மேல் தட்டு வர்க்கத்தினரிட மிருந்தே தோற்று

வித்துப் பரப்பபடுகின்றன. இலங்கையில் உள்ள தமிழர்களில் பெரும்பான்மையோர் தமிழகமே தங்களின் தாயகமியன் ரூம் தமிழகம் தலையிட்டுத் தங்கள் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்குமென்றும் எண்ணுகின்றனர். வீடுகளில் கூட இலங்கைத் தலைவர்களின் படங்களை ஷிட அண்ணாதுரை, கருணாநிதி, எம் ஜி ஆர், காந்தி, ரந்து, போஸ் ஆகியோரின் படங்களையே நீங்கள் காணலாம்.

கேள்வி: தொண்டைமான் ஒரு பெரிய எஸ்டேட் முதலாளி என்றும் அவரது தோட்டத்தில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்குத்தான் அவர் ‘தலைவராக’ இருக்கிறார் என்றும் கேள்விப் படுகிறோம். அவரது தொழிற்சங்க அமைப்பைப் பற்றிச் சிறிது சொல்லுங்களேன்?

பதில்: தொண்டைமானுடைய தொழிற்சங்க இயக்கம் நேராகவே இந்திய வம்சா வழியினருடைய பக்கச் சார்புடையதாகவே அமைந்திருக்கிறது. இந்தியத் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குத் தலைமை தாங்கி வரும் இவர் தற்காலிகமாக சகல சில சிறிய சிறிய சுழுகைகளை அந்த மக்களுக்குப் பெற்றுத் தருவதன் மூலம் தனியாகவே, தொழிற்சங்க அடிப்படையில் தமிழர்கள் பக்கம் நிற்பதாகக் காட்டிக் கொள்ளுகிறார். அது இலங்கைத் தொழிலாளி வர்க்க முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் முட்டுக்கட்டையானதாகும். தமிழர் அரசியல் தலைவர்களும் தொழிற்சங்க அடிப்படையில் இந்தப் பாதையையே பின்பற்றுகின்றனர். இதுசாரி தொழிற்சங்க அமைப்புகளை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களிலும் பஸ் 60ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்பு தொழிற்சங்க அடிப்படையில் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் நிரந்தரமான தொழிற்சங்க ஐக்கியத்தை நிலை நிறுத்தக் கூடியலாக அமையவில்லை. ஆனாலும் இன்றைய சூழ்நிலையில் 1960க்கும் முற்பட்ட தொ.சங்க ஐக்கியத்திற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவது, தொழிலாளர்களுக்கு எதிர்கால நம்பிக்கை ஜட்டுவதாக அமைந்திருக்கிறது.

கேள்வி: நீங்கள் ஒரு கம்யூனிஸ்ட், வர்க்க ரீதியான ஒரு போராட்டத்திற்கு மக்களுத் தயார் செய்வதற்குப் பதிலாக இப்படி சாதி ஒழிப்பு இயக்கம் நடத்துவதைக் கொஞ்சம் விளக்குவீர்களா?

பதில்: மிக்க கீழ்மட்டத்தில் தள்ளப்பட்ட ஒரு சாதி, அந்தத் தாக்கத் திலிருந்து விடுபட ஒரு புரட்சிகரமான இயக்கத்தை விரும்புவர். அந்த விருப்பத்தை உதாசீனம் செய்யாது, அவர்களுடைய அபிலாசைகளை முன்னிறுத்தி வேலை செய்யும் அதே நேரத்தில், அவர்களை ஏனைய தொழிலாளி வர்க்கத்திடமிருந்து பிரிக்க முடியாத அளவுக்கு, ஏனைய பொதுமக்களிடமிருந்து அவர்களைப் பிரிக்க முடியாத முறையில் இவ்வேலை நடத்தப்படுகிறது. இது முடிவில் முழு நாட்டிற்குமான ஒரு தொழிலாளி வர்க்க ஜக்கியத்திற்கு வழிவகுக்குமே அன்றி பினவுபடுத்துவதற்கு ஒத்தாசையான ஒரு செயல் அல்ல முழுத் தமிழர்களுடைய சமூகச் சூழலில் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு இருக்கக் கூடிய இலக்கணங்களைப் பெற்றவர்கள் இவ்வொடுக்கப்பட்டவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள். இவர்கள் தங்கள் உரிமைகளை வென்றெடுக்க எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சிகள், தொழிலாளி வர்க்கம் தனது உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கான செயல்பாடுகளையே ஒத்ததாகும். அதனால் இந்த மக்களை ஒன்றிணைப்பதற்கான போராட்டங்களைச் செய்பவர்கள் மிக நுனுக்கமாகவே இதனைச் செய்து வருகின்றனர் என்பது எனது நம்பிக்கை. அதே நேரத்தில் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் இருக்கும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அப்போதைக்கப்போது தமிழர்கள் மத்தியிலுள்ள ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் முயற்சிக்கு ஒத்தாசையும், ஆதரவும் செய்வது நான் சற்றுமுன் சொன்ன கருத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. சில வருடங்களுக்கு முன் ‘கீறகலை’ என்ற தோட்டத்தில் நடந்த தொழிற்சங்க நடவடிக்கையில் உயர் நீத் இந்தியத் தொழிலாளர்க்கூலிகளுக்காக நாடெடுங்கும் இருக்கக் கூடிய சகலமக்களும் அனுதாபத்துடன் இயக்கங்கள் நடத்தியதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் சகல துமிழ் — சிங்கள தொழிலாளி வர்க்கத்தினரும் உட்பட்டிருந்தனர்.

கேள்வி: அப்படியானால் பிறப்பினுலேயே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தொழிலாளி வர்க்கத்தவராகி விடுகின்றனர் என்கிறீர்களா?

பதில்: அதைச் சரியென்று சொல்ல வந்தால் புத்திஜீவிகள் மட்டத்திலிருக்கக் கூடிய, உலகத் தொழிலாளி வர்க்கச் சிந்தனையால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட உயர் சாதியில் பிறந்தவர்களையும் எந்த அளவுக்கு இந்த இயக்கங்களோடு இணைய வைக்கலாம் என்

-பதில் சீக்கலேற்படுகிறது. அதனால் இந்த சிந்தனை, ஒரு நாட்டில் விரைந்து வருக்கூடிய மாற்றங்களுக்கு ஒத்தாரை செய்யக்கூடிய நேச சக்திகளை வெறுப்பதாக அமையும்.

கேள்வி: தஞ்சை நகர்ச் சவர்களில் வீரமணி தி. க. வினார் 'பார்ப்பனர் களை அடி, உடை, கொல்லு, மணியனின்யை அறுத்து ரசம் வை' என்றெல்லாம் சாதி ஒழிப்பு சலோகங்களை எழுதி இருந்தார்களே, சாதி ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க, இது சரியான வழி என்று கருதுகிறீர்களா?

பதில்: நான் தஞ்சாவூரில் இருக்கும் போது அவதானித்தவைகளைக் கொண்டு அது பிழையானது என்று மட்டும் சொல்லிப் போட்டு விட முடியாது. அது பிழையானது மட்டுமல்ல, எதிரிகள் தங்களைத் தயாராக ஆக்கிக் கொள்வதற்கு மக்கள் மத்தியில் இது ஆதரவாயும் அமைகிறது.

கேள்வி: அப்படியானால் பார்ப்பனர்களை எதிரிகள் என்கிறீர்களா?

பதில்: இல்லை. பிறப்பினால் ஒருவனை ஒரு வர்க்கத்திற்கு எதிரி என்று சொல்வது மார்க்சியமல்ல.

கேள்வி: அரிஜனங்கள் மதம் மாறுவதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? மத மாற்றத்தின் மூலம் சாதிக் கொடுமைகளைத் தீர்த்து விட முடியுமா?

பதில்: இலங்கையில் 1966ம் ஆண்டு வரை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் புத்தமதம் போனார்கள். இப்போது இங்கே தென்னிந்தியா வில் நடப்பதைப் போல, மூஸ்லிம் மதத்திற்குப் போகலாமா என்கிற மன நிலையில் வடபகுதியில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் இருந்து வருகின்றனர். ஆனால் நான் உட்பட தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இட்கூம், இதைச் சரியான பாதை யாக நினைக்கவில்லை. நியாயம்: ஒரு நீண்ட காலப் பார்வையில் இது தொழிலாளி வர்க்கத்திற்குடைய பார்வையைக் குறைத்து முடிவான விடுதலையை நோக்கி இட்டுச் செல்லா தென நினைக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, சாதுக் கொடுமைகளுக்காக மதம் மாறுவது என்பது உலையில் தப்பி அடுப்பில் விழுந்த கதையாக முடியும். சாதிக் கொடுமைகளிலிருந்து தப்புகின

நேண் என்ற பெயரில் அது மதக் கலவரங்களுக்கு இட்டுச் செல்லும். புளியங்குடியில் நடப்பதைப் பாருங்கள் (அன்றைய பேப்பரை எடுத்து நீட்டுகிறோர்)

கேள்வி: சிங்கள மக்கள் மத்தியில் சாதி வேறுபாடுகளே கிடையாதா?

இருக்கிறது. நாயக்க, கருவா (சில்வா), ரொடியா, வேடர் என நாலு சாதிகள். இவை எல்லா நாட்டிலும் இருக்கின்றவைதானே? இவைகளுக்குள்ளும் சாதி வேற்றுமைகள், தமிழர்கள் மத்தியில் இருப்பது போல அவ்வளவு இறுக்கமாயிருக்காது.

கேள்வி: சிங்கள மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தோடு ஒப்பிடுகிறையில் தமிழர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: மொத்தத்தில் தமிழர்களின் வாழ்க்கைத் தரம், சிங்களவர்களைக் காட்டிலும் பரவாயில்லை. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் எண்பது சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட அந்திய மூலதனம் இலக்கையில் நிலவுகிறது அதிகம் அமெரிக்க— ஐப்பான் மூலதன ஆதிக்கம் அதிகமாகி, இலங்கையில் ஒரு கலாச்சார சீரமினவை ஏற்படுத்துகிறது. சுற்றுலாத் தொழில், பெரிய ஹோட்டல்கள் திரிகோணமலை யுத்த தளம் ஆகியவற்றின் மூலம் இது ஏற்படுகிறது.

கேள்வி: நீங்கள் ஒரு இலக்கியவாதியாகவும் இருக்கிறீர்கள். அதே சமயத்தில் சமுதாய மாற்றத்திற்கான ஒரு இயக்கத்தையும் தலைதாங்கி நடத்துகிறீர்கள். சமுதாய மாற்றத்தில் இலக்கியர்த்தி ஒடையை பங்கு பற்றி சற்று கூற முடியுமா?

பதில்: ஒரு தேசத்தினுடைய விடுதலைக்கு தொழிலாளி — விவசாயிகளுடைய பங்கு போன்ற அளவுக்கு இலக்கியத்தினுள் சாதிப்பு விட முடியாது என்று கருதினாலும், அவ்வப்போது ஒரு தேசத்தின் குழநிலைக்கு ஏற்ப இந்தப் பங்கினை, மலை — இலக்கியக்காரர்கள் மேற்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் இதிலிருந்து தனியாக நிற்க முடியாது. ஆனால் இந்தக் கலை இலக்கியக்காரர்களின் பங்கு, இந்தக் கருத்தோட்டத்தை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு போவதற்கு ஒத்தாக்கமாக இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொண்டு அதை மார்க்சிஸம் என்ற பார்வைக்கு உட்படச் செய்தால் அதையும் ஒரு ஆயுதமாக ஏற்படுத்த வாறில்லை.

இலக்கியம், புராணம் போன்ற ஆயுதங்களைக் காலங் காவறாக ஆளும்வர்க்கம் தன் கையில் வைத்துக் கொண்டு, தன் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டி வந்திருக்கிறதுதானே! எனவே அத்தகைய ஒரு ஆயுதத்தை அவர்கள் கையில் ஏன் விட்டுவைக்க வேண்டும்? பாரதியை, இன்று பிறபோக்காளர்கள் தங்களின் ஆயுதமாக்க முயற்சிப்பதை எதிர்த்து நீங்கள் வெற்றிகரமாகப் போராடுகிறீர்களே அது போலத்தான்.

கேள்வி: ஒரு பழைய கேள்வி. இலக்கியத்தில் அழகியலுக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்களே, அவர்களைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: ஒரு பட்டிக்குள் கொஞ்சம் ஆடுகளை விட்டு, அதில் எத்தனை ஆடுகள் இருக்கின்றன என்று என்னையும், அழகியலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் அந்த எழுத்தாளரையும் எண்ணிச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர் கீழே குனிந்து, குப்புறப் படுத்து, ஆட்டின் கால்களை எண்ணி, நாலால் வகுத்துச் சொல்வார். நானே நேரடியாக ஆட்டின் தலைகளை எண்ணி மொத்த ஆடுகளைச் சொல்வேன். இதை அழகியல் என அவர் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார். இதில் எது சரி என்று நீங்களே தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள். நேரடியாகவும், இலகுவாகவும், என் எழுத்துக்களைப் படிப்பவர்களை மக்களை விடுவிக்கும் பணி யில் ஒரு அடி முன்னே எடுத்து வைக்கும் வகையிலும், மக்களிடமிருந்து கற்றதை மக்களுக்குச் சொல்வதையே நான் அழியலென்று கருதுகிறேன்.

கேள்வி: ‘பஞ்சமர்’ நாவலுக்காக உங்களுக்குப் பரிசு கொடுத்த அரசாங்கம், உங்களைச் சிறையிலும் அடைத்தது. இது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: அநீதிகளுக்கு எதிரான போராட்டம் என்பது பஞ்சத் திரைகள் களினால் எதிரிகளைத் தாக்குவது போன்றதல்ல — அநீதிகளை — சமூக அநீதிகளை எதிர்த்துச் செயல்பட்டேன். அப்போதைய நடவடிக்கைகளில் பங்கெடுத்தமைக்காகக் கைது செய்

யப்பட்டேன். எழுதியதைப் பேசியதற்காக, பேசியதைச் செயற்படுத்தியமைக்காக— உண்மையை எடுத்துச் சொன்ன மைக்காகப் பிடித்து அடைக்கப்பட்டேன். இதையேதான் பஞ்சமர் நாவலிலும் எழுத்துருவில் செய்தேன். இந்த நாவலுக்காகக் கருவை வரிந்து தேட வேண்டிய நிர்பந்தம் எனக்கு இல்லை. இதில் நடமாடும் பாத்திரங்களும் நான் சிருட்டித்தன அல்ல. இதில் வரும் சம்பவங்களும் என் கற்பனை லோகத்தினிருந்து கொண்டு வரப்பட்டவையல்ல. இவை எல்லாம் பஞ்சப்பட்ட பஞ்சம மக்கள் தங்கள்மீது சமத்தப்பட்ட நுகத்தடியை கழற்றி எறிய எடுத்துக் கொண்ட போராட்டங்களில் பங்கு பெற்ற அனுபவங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டவைகளே. இந்த அனுபவங்களைப் புடமிட்டு, மெருகிட்டுத் தருவதில் கலையம் சத்தைப் புகுத்தியிருக்கிறேனே தனிர, வலிந்து எதையும் சிருட்டிக்கவில்லை. வெறும் சம்பவங்கள் மட்டும் இலக்கியம் ஆகாது. அந்தச் சம்பவங்களோடு இயல்பாகவே ஒன்றிப் போகும் சித்தரிப்பு அமையும் போதுதான் முழுவடிவம் பிறக்கிறது. அரசாங்கத்தின் ஞானமண்டலப் பரிசுகள் இரண்டுமுறை எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. ஆனால் இது போன்ற பரிசுகள் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் எழுதவில்லை என்னுடைய எழுத்துக்கள் எந்த மாதிரி இருக்கிறது? எப்படி இருக்கிறது? என்பது பற்றி பெரிய மனிதர்களிடமிருந்து விமர்சனங்களை எதிர்பார்ப்பதில்லை. நான் இந்த விமர்சனங்களை கீழ் மட்டத்து மக்களிடமிருந்தே எதிர்பார்க்கிறேன். முன்பே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். மக்களிடம் படிப்பது, மக்களிடம் படித்ததைப் புடம் போட்டு மக்களிடமே கொடுப்பது, என்ற முறையில்தான் நான் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

கீல்வி: கீழ்மட்டத்து மக்களிடமிருந்து விமர்சனத்தை எதிர்பார்ப்பதாகக் கூறினீர்கள். கீழ்மட்ட மக்களிடம் தங்கள் இலக்கியங்கள் எந்த அளவுத்துக்கூட போய்ச் சேருகின்றன. அவர்களிடமிருந்து விமர்சனம் வருகிறதா?

யதில்: ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான இயக்கங்கள் மூலமாகவே நாங்கள் இவைகளைக் கொண்டு போகிறோம். அவர்களிடமிருந்து கருத்துக்களையும் பெறுகிறோம். மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தால் எங்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்பார்கள். விமர்சனம் செய்வார்கள்

1956ல் இருந்த பண்டாரநாயகா அரசாங்கம், தேசிய இலக்கியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நடவடிக்கை எடுத்த பின்னர் தான் கீழ்மட்டத்து மக்களுக்கு இலக்கியங்களில் ஆர்வம் ஏற்படத் துவங்கியது என்றே நினைக்கிறேன்.

கேள்வி: இலங்கையில் ‘பொம்மை’ சினிமா இதழ் ஒன்று ரூ. பத்துக்கு விற்கப்படுகிறது எனவும், பொதுவாகத் தென் இந்தியப் தமிழ்ப் பத்திரிக்கைகள் மூன்று மடங்கு விலை கொடுத்து விரும்பி வாங்கிப் படிக்கப்படுகின்றன எனவும் அறிகின்றோம். இவை அங்கு ஏற்படுத்தும் தாக்கம் பற்றிக் கூற முடியுமா?

பதில்: வர்த்தக அடிப்படையில் இறக்குமதி செய்யப்படும் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளிடம், முற்று முழுதாக எதிர்ப்பு மனப்பான்மை உள்ள வன் நான். இவை ஈழத்து வாசகர்களுடைய மனப்போக்கை ஒருவித விசனமான நிலைக்கு இயுத்துச் செல்வதோடு மேலோ ட்டமான, ஒரு கற்பனைத்தியான போலி வாழ்க்கை முறையை மக்கள் மத்தியில் பரப்புவதில் பெரும் பங்கெடுத்து வருகிறது. இதில் தென் இந்தியப் பத்திரிக்கைகள் அன்றி வேறு எந்த நாட்டுப் பத்திரிக்கைகள் தன்னும் உட்பட்டு நிற்பது குறிப்பிடக் கூடியதாகும். இந்தச் சமயத்தில் விதேசக் கலாச்சார ஆதிக்கத்தை எதிர்க்கும் காரியத்தில் சிங்கள முற்போக்கு இலக்கியக்காரர்களையும் சேர்த்து உடுபடுத்த அவசியமாகிறது

கேள்வி: பிரும்மாண்டமான மூலதனத்துடன், அறிவியல் - தொழில் வளர்ச்சிகளை எல்லாம் கூவீகரித்துக் கொண்டு, ஆனால் வர்த்தகத்தின் துணையோடு - வர்த்தகப் பத்திரிக்கைகள் மற்றும் சினிமா, ரேடியோ, டெவிவிஷன் போன்ற வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் மூலம் முதலாளித்துவம் செலுத்துகிற இந்தக் கலாச்சார ஆதிக்கத்தை நம்மைப் போன்ற சிறு பத்திரிக்கைகளும், முற்போக்கு எழுத்தாளர்களும் என்ன செய்ய முடியும்

பதில்: கலாச்சார ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடுவது என்பது தனியாக, எழுத்தாளர்கள் மட்டும் சாதித்து முடிக்கக் கூடியதல்ல. தேசிய மக்களிடம் உள்ள, தேசிய உணர்வை முதன்மைப்

படுத்துவதும், அவனுக்குத் தேவையான மக்கள் இலக்கியங்களைத் தருவதும், சரியாக ஒரு அரசியலை ஏற்படுத்தி, அந்த அரசுக்கூடாக தேசிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதன் மூலம் அதை நாங்கள் (நாம்) சாதிக்கலாம். இதனுடைய மொத்த நோக்கம் தொழிலாளி வர்க்க அரசை அமைப்பதற்குள்ளேயே அடங்கும்.

கேள்வி: இங்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிரச்சினைகளை எழுதுகின்ற எழுத்தாளர்களில் பெரும்பாலோர், எழுதி ஓரளவு வெற்றி பெறத் துவங்கியவுடன், சென்னைக்குப் போய் விடுகிறார்கள் இதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? இவர்கள் தொடர்ந்து உருப்படியான இலக்கியங்களைப் படைக்க முடியுமா?

பதில்: ஒருக்காலும் முடியாது. ஸ்ராவின் கம்யூனிஸ்டுகளைப் பற்றிச் சொன்னான் இங்கு எழுத்தாளர்களுக்கும் பொருந்தும். ‘தன் ணீரை விட்டு வெளியே எடுக்கப்பட்ட மீன், வெகுகாலம் உயிரோடு இருக்க முடியாது. மக்களை விட்டு விலகிப் போனவன் உருப்படியாக எதையும் செய்ய முடியாது’

கேள்வி: இந்தியா மற்றும் இலங்கை மக்களும் ஒருங்கே விரும்பிக் கேட்கக் கூடிய இலங்கை வானைவி பற்றிக் கூற முடியுமா?

பதில்: அமெரிக்க, பிரித்தானிய அதிகார வர்க்கம் இலங்கையை எந்த அளவு கலாச்சார ஊடுருவல் செய்துள்ளதோ — அதை ஒரு பக்குவமாக இலங்கை வானைவி — தேசிய கலாச்சாரம் என்ற பெயரில் முன்னெடுத்துச் செல்வது மிகவும் கவலைக்குரிப்பது. ‘பாட்டுக்குப் பாட்டு’ போன்ற நிகழ்ச்சிகள், தென் இந்தியத் தமிழ்ச் சினிமாப் பாடல்களையே வெவ்வேறு தலையங்கள்களின் கீழ் தருகின்றன. உண்மையான சாஸ்திரிய சங்கீத நிகழ்ச்சிகள் கூடிய மட்டும் ஒதுக்கி வைக்கப்படுவதும் இந்த கைய கலாச்சார ஊடுருவலின் சரியான வெளிப்பாடாகும். அத்துடன் அந்த விளம்பரங்களுக்காக கலை - இலக்கியங்களை நாசம் செய்யும் கொடுமை, இலங்கை அளவு வேறு எந்த நாட்டிலும் காணப்படுகிறது என்று நான் நினைக்கவில்லை.

கேள்வி: இங்கிருந்து அங்கே வருகிற வர்த்தகப் பத்திரிகை ஆசிரியர் கலைப் பற்றி என்ன மினைக்கீற்றிர்கள்?

பதில்: தமிழ்நாட்டிலிருந்து பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் இலங்கைக்கு வந்தால், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், வர்த்தக ஏஜன்டுகளை சந்திப்பதோடு தங்கள் பிரயாணத்தை முடித்துக் கொள்ளுகின்றனர். உதாரணமாய், இதயம் பேசுகிறது ஆசிரியர் மனையன் இலங்கை வந்தபோது, முழு இலங்கையையும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார். அங்கிருந்து வந்தவுடன் ‘இதயம் பேசுகிறது’ சஞ்சிகையை ஆரம்பித்தார். இவர்கள் இலக்கியப் பயணம் மேற்கொள்வதாகச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம் வெறுங்கதை. இவ்வாறு அவர்கள் வரும் சந்தர்ப்பங்களில் பத்திரிகைகளுக்கு அளித்த பேட்டிகளில் எல்லாம் இந்தியத் தாய்நாடு எழுத்தாளர்களுக்கு அங்குள்ள இலக்கியக்காரர்கள் விசுவாசமாக நடந்து கொண்டால், ஈழத்து இலக்கியங்களித் தங்கள் பத்திரிகையில் போடுவதற்கு தாங்கள் தயாராக இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு ஈழத்து இலக்கியம் தாழ்ந்து போய்விடவில்லை என்பதோடு எந்தநாட்டு இலக்கியமுமே அந்த அளவிற்குத் தாழ்ந்துவிடக் கூடாது என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கேள்வி: உங்கள் யாழிப்பாணத் தமிழ் — பொதுவ க இலங்கைத்தமிழ் புரிவதாய் இல்லை என்று இங்குள்ள பிரபல எழுத்தாளர்கள் சிலர் சொல்கிறார்களே, அதுபற்றி உங்கள் கருத்து ன்னன?

பதில்: புதுமைப்பித்தனின் திருநெல்வேலித் தமிழ் எங்களுக்குப் புரிகிறது. ஜெயசாந்தவனின் மெட்ராஷ் பானஷையை நாங்கள் படித்து மகிழ்விக்கிறோம். உங்கள் தஞ்சாவூர் ‘என்னதை’யும், கோயம்புத்தூர் ‘படிக்கோலூரும் ஒத்துக்கோலூரும்’— இவைகளை எல்லாம் நாங்கள் புரிந்துகொலூம். அனால் எங்கே யாழிப்பாணத் தமிழ் மட்டும் உங்கடை மலுசங்களுக்கு புரியேலாதோ? ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒவ்வொரு பண்பாடு. அதுக்குள்ளும் எத்தனையோ விதமான காட்சிகள், மாறுதல்கள். எல்லா இடங்களிலும் மனுசன் ஒரே மாதிரியாக உள்ளே இருந்தாலும், வெளி யில் வெவ்வேறு மாதிரியாகத் தோற்றம் தருகிறார்கள். அதை இலக்கியப் படைப்பில் மாற்றினால் செயற்கைத் தனம்தானே மிஞ்சும்? உங்களை நாங்கள் புரிந்து கொள்ளுகிற மாதிரி நீங்களும் எங்களை எங்கள் மொழியோடு புரிந்து பழக வேண்டும்.

கேள்வி: ஆனந்தவிகடன் நடத்திய நாவல் போட்டியில் ஈழத்து ஏறுத் தாளராகிய அருள் சுப்ரமணியத்தின் ‘அக்கண்ணரங் பச்சை’ நாவலுக்குப்பரிசு கொடுத்தார்களே, அதுபற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: அதுவும் ஒரு வர்த்தக ஆதிக்கத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் நடவடிக்கை அன்றி, சரியான இலக்கியப் பார்வையில் ஏற்பட்ட ஒன்றல்ல. அதே நோத்தில் இன்னைன்றும் கவனத்திற்குரியது. அங்கு சாதாரணமாக ஒர் பத்திரிக்கையில் வெளி வந்த நாவல், இங்கு ஒரு பெரும் போட்டியில் நின்றே பரிசுபெற்றிருக்கிறது என்பதும் வாசகர்கள் கவனத்திற்குரியதாகும் அந்த அந்தஸ்துடனேயேதான் ஆனந்தவிகடன்காரர்கள் முன்வங்குதுள்ளனர். அந்த முதல் நாவல் அருள் சுப்ரமணியத் தால், யாரிடமிருந்தும் திருடப்பட்டதல்ல. முன்னே பிரசரமானது என்ற ஒன்றைத் தவிர சட்டவரம்புகளுக்கு உட்படக்கூடியது. கவன ஈனமாக அருள் சுப்ரமணியம் செய்த தவறு அவர் வாயை அடைத்து விட்டது போன்றே நான் கருதுகிறேன். இருநாட்டுச் சட்டங்களையும் நீதிமன்றத்தின் முன் கொண்டு வந்திருந்தால், அதில் அருள் சுப்ரமணியம் வெற்றி ஈட்டியிருப்பார் என்பதே என் கருத்து.

கேள்வி: தமிழகத்தில் உங்கள் கவனத்தைக் கார்த்த இடம் எது?

பதில்: 1968ல் சாதிக் கலவரத்தினால் மொத்தமாகக் கொளுத்தி வரிக்கப்பட்ட கீழ்வெண்மணி கிராமம்! அங்கு நண்பர்களுடன் சென்றேன். சம்பவத்தில் பங்கு பற்றிய, பாதிப்புறவர்களுடன் சில மணிநேரம் கழித்தேன். ‘குருதிப்புனல்’ நாவலைப் படித்திருந்ததால் சுற்றுச் சார்புகளையும், மக்களையும், களத்தையும் நாவலுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன். ஒற்றுமையைக் காணவில்லை. நாவல் கீழ்வெண்மணிச் சம்பவத்தைப் பற்றியது. நாவலை எழுதியவரும் அந்த ஜில்லாக்குவைச் சார்ந்தவர். ஆனால் நாவலைப் படித்து நான் கற்பணி செய்திருந்த வெண்மணி அங்கில்லை. இதனால் நான் நாவலாசிரியரைக் குறைவாக மதிப்பிடுவதாகக் கூடாது. ஏனெனில் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களின் அவதாரியிப்பு அவரவர் அரசியல் எண்ணாலும் ஆக்கு உட்பட்டதே.

கேள்வி: இங்குள்ள முற்போக்கு ஆர்வலர்களுக்கு நீங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

பதில்: எங்கள் நாட்டுப் பிரச்சினைகளில் நீங்கள் ஆர்வம் காட்டுவதற்கு நன்றி. ஆனால் உங்களுக்கு முக்கியமாயிருக்கிற கடமை, இங்குள்ள நிலைமைகளைச் சரியாக கணக்கிட்டு, அந்தக் கணக்கீட்டிற்கு உட்படுத்தாக அமையக் கூடிய செயல்பாடுகளோடு அதற்கான கலை, இலக்கியங்களைத் தரக்கூடிய இலக்கியங்களை ஆதரிப்பதையே நான் கூறக்கூடிய ஒன்றுக்கும். அதோடு இந்த தேசத்தினுடைய மாற்றத்தை அல்லது அரசியலமைப்பின் உத்சமான நிலைப்பாடுகளை அமைப்பதற்கு தியாகங்களுக்கு அஞ்சாத செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுவதே சிறப்பானது என்றும் தருதுகிறேன்.

மற்றது— இந்து இலக்கியங்களுள் அந்த நாட்டிற்கு, இந்த நாட்டிற்கு என்று தழித்துவமான அடிப்படைக் கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. நாட்டிலிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்றதான் சிறுசிறு மாற்றங்களைத்தான் அவை பெற்றுமுடியும் நான் இங்கு இருக்கும் காலத்தில் என்னுடைய இலக்கியங்களைப் பற்றி தமிழகத்து வரசகர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை வைத்துக் கொண்டு பார்க்குமிடத்து நாட்டுக்கு நாடு என்று வேறுபட்ட இலக்கிய வடிவங்கள் அடிப்படையில் இருக்க முடியாது என்கிற கருத்து மேலும் வலுப்படுகிறது.

இட்டத்தட்ட இரவு மணி இரண்டாகிவிட்டது. ஒரு முடித்தால் நல்லது போல் உணர்ந்தேன். ‘போகலாமே’ என எழுந்தார்டானியல். கைவியை மடித்துக் கட்டிக் கொண்டு ராமேஸ்வரம் கோவிற் கோபுரத்தை ரசித்துக் கொண்டு அந்த வீதியில் அந்த நேரத்தில் நடந்து செல்வது ஒரு இனிய அனுபவம் முடித்துவிட்டுத் திரும்பும் போது, அந்த நள்ளிரவிலும் ஒரு பிச்சைக்காரர் எதிர்ப்பட்டார். டானியல் பையில் கைவிட்டு கிடைத்த நானையத்தை எடுத்து அவரினம் நீட்டினார். இப்படி இவர் அடிக்கடி செய்வதை நான் கவனித்திருக்கிறேன். “இப்படி போகிற இடங்களிலெல்லாம், பிச்சைக்காரர்களுக்கு தாராளமாய் காச போடுகிறீர்களே— ஒரு கம்பூனிஸ்ட் இப்படிச் செய்யலாமா?”, என்றேன்.

அவருக்கே உரித்தான குழந்தைச் சிரிப்புடன் டானியல் கூறினார் “இதன் மூலம் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிடுவோம் என நான் நம்ப வில்லை. உடனடியாக ஏற்படுகிற மனிதாபிமான உணர்ச்சியின் விளை வுதான் இது. இந்த அமைப்பிற்குள் முடிவாக மனித இனம் சந்தோஷமாக இருக்க முடியாது என்பது ஒரு உண்மை. ஆனாலும் அந்த வாழ்க்கையிலேயே நாம் சந்தோஶத்தைக் காணாத் துடிக்கிறோம் அல்லவா? அந்த சந்தோஶத்தை அடைகிற முயற்சியில் நாம் ஏதாவது குறைக்கி ரோமா? என்னுடைய சிந்தாந்தப்படி ஆக இறப்பதற்குண்றுமில்லாத மனிசன் தான் புரட்சியினுடைய அந்தத்தை முடிவு செய்கிறேன். அந்த வரையிலே அவன் உயிரோடு இருக்க வேண்டுமெல்லவா? முதலாளி வர்க்கம், தொழிலாளருக்கு அவனது உயிரையும், உடலையும் ஒன்றாக வைக்கிற அளவிற்குக் குறைந்தபட்ச ஜியம் அளிப்பது, தொடர்ந்து சுரண்டல் மூலம் தன் வர்க்கத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிற நோக்கத் தில்தான். நாம் அந்த வர்க்கத்தை அழித்தொழிப்பதற்காகவாவது, இப்படி ஒன்றுமில்லாதவர்களைக் குறைந்த பட்சம் உயிரோடு வைத்தி ருத்த வேண்டாமா?

அறைக்குத் திரும்பி படுக்கையில் விழுகிறோம். அடுத்தநாள் பிரிவை எண்ணி இதயம் கணக்க, இமைகர் மூட மறுக்கின்றன. இரவு வேகமாக ஒடிட் கொண்டிருக்கிறது.

பேடு:
 டா. வாவன்

“யுகவිද්‍රිප්‍රීං” පාරිභෙයාලි...

சிலிக்குයிலுக்கு

ஒர்

செங்கவிதாஞ்சலி

தொகுப்பாசிரியர் :

வே. மு. பொதிய
வைற்பான்

‘நீங்கள் யார் தரப்பில்? சரண் டப்படுவர்கள் தரப்பிலா, அல்லது சரண்டுவோர்கள் தரப்பிலா? என்பதைச் சொல்ல வேண்டிய வேலை வந்துவிட்டது! என்று சொனியத் தாட்டுவிருந்து கார்க்கி எழுப்பிய கேள்விக்கு சிலி மண்ணிலிருந்து ஒரு சரியான பதில்

வந்தது :

‘என்னுடைய வரம் க்கையின் சில அரிய வினாடிகளைத்தான் நான் பரிசுக்கு ரியதாகக் கருதுகிறேன்.

‘லோட்டா’வின் கரிய பாதாளச் சரங்கத்திலிருந்து அல்லது அசல் நசகத்திலிருந்து முழந்தாளிட்டு ஊர்ந்து மேலே வந்து விகாரமாக கப்பட்ட முகத்துடனும், கலங்கிச் சிலந்த கணக்காடனும், உடலில் பம்பர ளின் வாடையுடனும், ஒவ்வொருவராக உலோகத்தைப் போன்ற கரங்களை நீட்டி ‘உங்களை நாங்கள் வெகு காலத்துக்கு முன்பே தெரிந்து வைத்திருக்கிறோம், சகோதரா’ என்று கூறுகின்ற விநாடிகளின் அருமையைக் குறிப்பிடுகிறேன். அதுதான் எனது கவிதையின் மகுடமாகும்.’

இதைச் சொன்னவன் சிவிநாட்டுக் கவிஞர் பாப்லோ நெருடா.

இளம் வயதிலேயே கவிதை எழுதும் பயிற்சி பெற்று, மக்கள் இயக்கத்தின்பால் ஈர்க்கப்பட்டு, மக்களிடமிருந்து கற்று, மக்களுக்காகப்பாடி, அவர்களால் ‘உன்னை நாங்கள் வெகு காலத்திற்கு முன்பே தெரிந்து வைத்திருக்கிறோம், சகோதரா’! என்று அழைக்கப் படுவதையே மருடமெனக் கருதியவன். தேச வரப்புக்களைத் தாண்டிய கவிதைகளைப் படைத் தவனுக்கு கவிதாஞ்சலித் தொகுப்பைப்படைத்திருக்கிறார் வே. மு. பொதிய வெற்பன். போற்ற

வேண்டிய முயற்சி.

அந்திய அமெரிக்க முதலாளி களுக்குச் சொந்தமாக இருந்த சிலி நாட்டுச் செப்புச் கரங்களைகளை தேச உடைமையாக்கிய காரணத் தால், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் நிர்வாணமாகத் தன் கோரத் தாக்குதலை நடத்தியது. தேர்தலில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ‘பாப்புலர் யூனிட் பளாக்’ அரசு வீழ்த்தப்பட்டது.

ஜினதிபதி அலெண்டேயின் உடல் இயந்திரத் துப்பாக்கிகளால் சல்லடையாக்கப்பட்டது. சர்வாதி காரரானுவ ஆட்சி நிறுவப்பட்டு அனைத்து ஜினநாயக இயக்கங்களும் நக்கி அழிக்கப்பட்டன. நிராயுதபாளிகளான மக்கள் தாக்கப்பட்டு, சிலி நாடே ஒரு சிறைக்கூடமாக்கப்பட்டு விட்டது.

ஜினநாயகத்திற்காவும், சுதந் திரத்திற்காவும், சமூக முன் னேற்றத்திற்காவுமான உலகந் தமுகிய இயக்கத்திற்காக தன் கடைசி வாழ்நாள் வரை கவித் திறனை வழங்கிய சிலி நாட்டுக் கவிஞருள் பாப்லோ நெருடாவும் வீழ்ந்தான்.

ஆனால்

‘புதைந்த நாகரிகச் சிதலங்களுக்கிடையில் உறைந்து கிடந்த கண்ணீரும் ரத்தமும்... உன் பேன முனையில் மீண்டும் பிரவகித்ததே... அந்த நாட்கள்...

ஒடுக்கப்பட்ட குரல்கள் எல்லாம் உன் குரல்வளை வழியாக வெடித்துச் சிதறியதே!'

என இன்குலாப் குறிப்பிட்ட பாப்லோ நெருடாவின் கவிதை வரிகள் சாகவில்லை.

‘வெடித்துச் சிதறியிருக்கும் மகரந்தங்களின் அடியில் எனது மக்களின் ரத்தத்துளிகள் சிதறப்பட்டதின் குறுதிச்சுவடு களைக் காண்கிறேன்.

.....
மரணமடைந்த எம் தோழர் களின் சார்பாக நான் பழிவாங்க விரும்புகிறேன் யார் எனது தந்தை நாட்டை ரத்தத்தால் சொரிந்து சிதற வைத்தார் களோ - அவர்களை நான் பழிவாங்க விரும்புகிறேன்

.....
இறந்து போன தோழர்கள் இங்கிருந்தால் நான் அவர்களிடம் பேசவேன். கோதரர்களே!.....

போராட்டம் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நமது போராட்டம் நாட்டிற்குள் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. தொழிற் கூடங்களில் - வயல் வெளிகளில் தெருக்களில் இந்த போராட்டம் தொடர்கிறது. பசுமையாவும், சிவப்பாகவும் குழியிட்டுக்கொண்டிருக்கும் செம்புச்சுரங்கங்களில் கருணையான நிலக்கரிச் சூரங்கப் படிவுகளுக்கு அடியில்

வெளி வந்துவிட்டது

‘பழைய வானத்தின் கீழே’

(நாவல்)

சி. ஆர். ரவிந்திரன்
விலை ரூ. 3-00

கலைஞர் பதிப்பகம்,
54, பாண்டிபஜார்,
சென்னை-600 017.

இந்திய
சுதந்திரம் போரும்
கப்பற்றகை
எழுச்சியும்

பி. ஆர். பரமேஸ்வரன்
விலை ரூ. 2-00
சென்னை புக் ஹவுஸ்
42, நாராயணப்பன் தெரு
சென்னை-600 021

போராட்ட முறைகள் வரையப்
பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன.

ஆம்! இதை பாப்லோ நெருடா
வின் வரி களிலே வேய சொல்
வதென்றால்,

‘கொடுங்கோண்மை, கனிஞர்
களின் தலைகளை உருட்டித்தள்ளும்.
எனினும் அக்கமிஞர்களின் குரல்
அந்த ஆழ்களை நிற்றி ஓர் அடியிலிருந்து கண்ணிற்குத் தெரியாத
ரசியப் பாதாள ஊற்றுக்களின்
மூலம் மேற்பரப்பிற்குப் பொங்கி
வரும்! நாட்டில் நிலவும் இருளின்
மத்தியிலும் கூட அந்தக் குரல்கள்
மக்களது உதடுகளில் குடியேறி
வெளிப்படும்.’

இத்தொகுப்பில் பல வேறு
பத்திரிகைகளில் வெளி வந்த
பாப்லோ நெருடாவின் மொழி
பெயர்ப்புக் கணிதைகளும், அக்கமிஞர்ப்பற்றிய மு. மேத்தா,
இன்குலஸர், தணிகைச் செல்வன்
தமிழ்நாடன் ஆகியோரின் கவிதை
களும், மற்றும் மேற்கோள்களும்
அடங்கும்.

தணிகைச் செல்வனின் மொழி
பெயர்ப்பான ‘அவர்கள் பார்வை
யில்’ பாப்லோ நெருடா சொல்வது
இது தான் :

‘என்னுள்ளிருந்து எழுந்த
காதல் கவிதைகளைப் பாடிய
காலத்திலும், ‘மனச்சுமையால்
எழுத்துக்களைக் கொறித் துக்க
கொண்டிருந்த’ காலத்திலும்,
ஏகாதிபத்தியவாதிகள் என்னைப்
புகழ்ந்தனர்; ஆனால் ‘கரங்கங்
களின் குழைவுகளுக்குள் சென்று
அங்கு மனிதர்கள் எப்படி வாழ்
விரூர்கள்’ என்பதைப் பார்த்த
போது என்னைப் புகழ்ந்தவர்களே
என் மீது வெறுப்புற்றுத் தூற்றத்
தொடங்கினர்.’

இருப்பினும், அதற்காகக் கலங்காமல் போராடும் மக்களின் பால்
நின்று தன்னையே தந்தவன்
பாப்லோ நெருடா.

இன்று இங்கும் மக்களின்
வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளிலிருந்து
மாறுபட்டு, மனமயக்கங்களையும்,
மனவக்கிரங்களையும் எழுதும்
எழுதுத்தராளர்கள் பத்திரிகை
முதலாளிகளால் தலையில் தூக்கி

வைத்துக் கொண்டாடப்படுவது கண்டு; அதற்கு மயக்கி மக்களை விட்டுப் பிரிந்து தன் னையே யெசாரிந்து கொண்டு தரையில் கிடக்கும் மீன்களும் உண்டு.

தனிகைச் செல்வனின் இதற்கான எச்சரிப்பும் இத்தொகுப்பில் உள்ளது :

‘அவன் கவிதைக் கால்வாய்கள், ரோஜாப்பாத்திகளை நனைத்துக் கொண்டிருந்த வரையில் அவனை அத்தரால் அபிஷேகத்தவர்கள், அது சேரியின் அழுக்குகளைத் துடைக்கத் தொடங்கிய நேரத்தில் சிரச்சேதம் செய்யத் தயாரானார்கள்.

எழுத்துப்பணியை உழைக்கும் குலத்துக்காக அர்ப்பணித்துக் கொள்ளும் மக்கள் இலக்கியவாதி கள் மீது மன் வாரித்தூற்றும் ‘மாரீசமான்களை’ப்பற்றி நெருதாவும் மனம் குழநி எழுதியிருக்கிறஞ்சுக்கடைசீக் காலத்தில் அவர்களை அடையாளங்கண்டு முறியடிக்கும் பணியில் அவன் கவிதை நமக்கும் உதவக் கூடும்,’ என்று.

பெரும்பாலான கவிஞர்களிலிருந்து பாப்லோ நெருடா எவ்வாறு மாறுபட்டுள்ளார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது இத்தொகுப்பிலுள்ள வைகளை வாணினின் குறிப்பு :

‘எழுத்தாளர்கள் எரியும் பிரச்சை களை எழுதிவிட்டு, போராட்டத்தில் ஒதுங்கி, இனிமையாகத் தம்

வரழ்வை ஏழுதி வைத்துக்கொள் வார்கள் என்ற குறை இன்றைக் கும் உண்மையானது என்றாலும் நெருடா சிலி தேசத்தின் கண்ணுக்கவும், காநாகவும் இருந்து நாட்டு நிலைமைகளைப் படம் பிடி ததுக் கொண்டு அதை மக்களுக்கு எழுச்சியுட்டக் கூடிய அற்புத ஓவியமாக தொலைக்காட்சியாக காண்பித்துக் கொண்டிருந்தார்என்பதைவிடவும் அதை விட செயலாண்மை மிக்க போர்க்குணத்தோடு கொடுமைகளை எதிர்த்துப் போராடுகிற வல்லய பெற்ற செயல் மறவாய் இருந்தார் என்பதும் மிகவும் கவனிக்கத்தக்கது.’

எனவே தன் ‘நெருடாவிற்கு நிகழ்த்திய அஞ்சலி என்பதை விடபுதிய தமிழ்க் கவிஞருக்குப் போட்டுக் காட்டிய பாதை என்றே சொல்லலாம்’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் மணியரசன்.

—‘விழிப்பு’ நடராஜன்

சீலிக்குயிலுக்கு இரி செங்கலவிதாஞ்சலி

தொகுப்பாசிரியர் :
வே. மு. பொதியவெற்பன்
விலை ரூ. 3-60

தொடர்பு :
பொ. ஆண்டாள் வெற்பன்
20, கோதண்டபாணித்தெரு
குடங்கத-612 001.

கழிவு நிக்கி ரூ. 3-00

சிலிக்குயிலின் அடுத்த வெளியீடுகள்

மார்க்சிய நீண்டகால டத்தினாகி

முனைவர் ஜி. பி. மோகன்தம்பி

சீற்றுக்கீயங்கள் சீலசுற்புகள்

மா. வளவன்

வே. மு. பொதியவற்பன்

ஒத்துப்பாடு யில்
ரஸ்பரடி யில்
ஆலோலகங்களுக்கு

கார்க்கி நூலகம்

15, சாரித் தெரு

திருநகர்

சென்னை

600017

விற்பனை முகவரிகள்:

அகரம்
விவகங்கள்
623560

